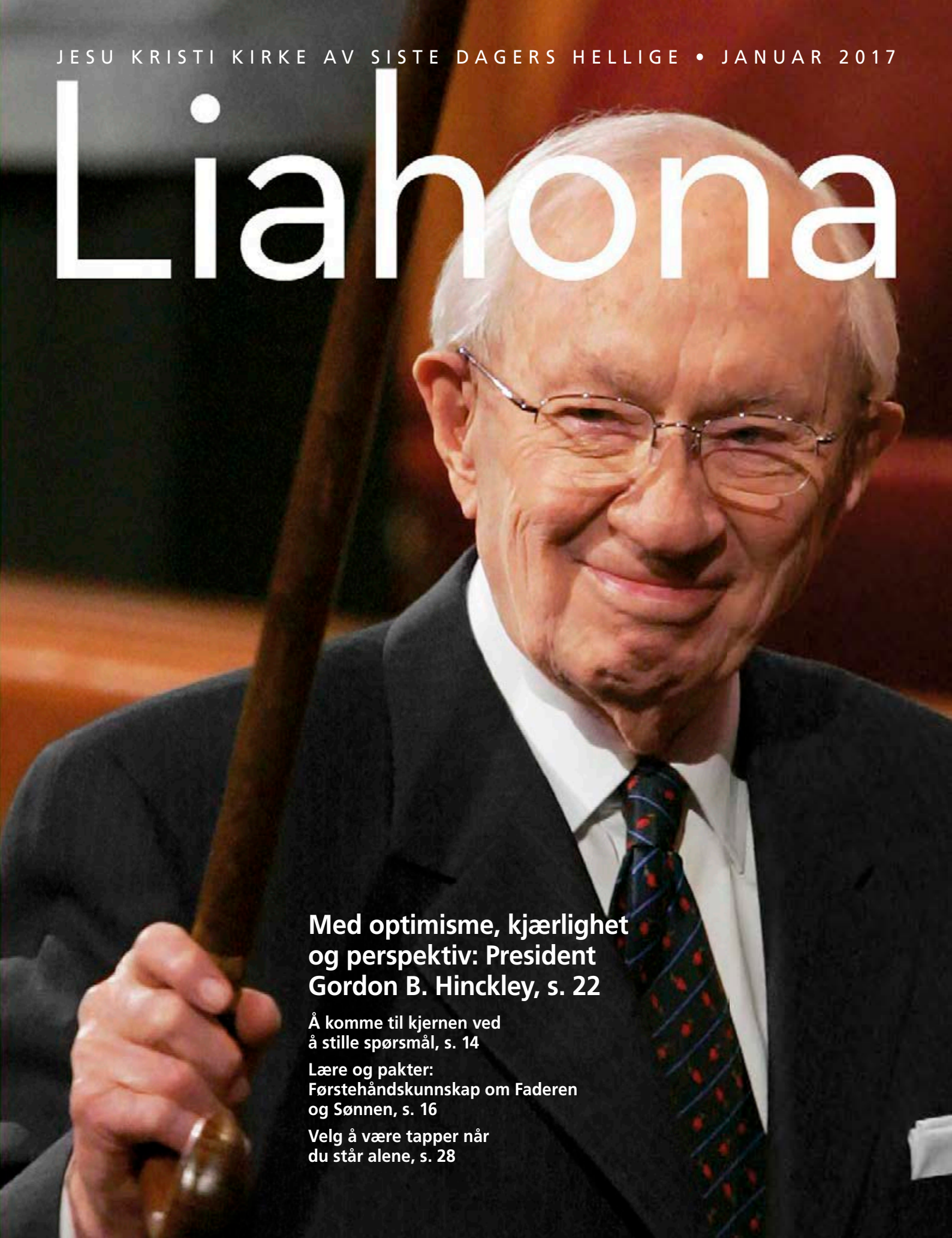

Liahona

**Med optimisme, kjærlighet
og perspektiv: President
Gordon B. Hinckley, s. 22**

**Å komme til kjernen ved
å stille spørsmål, s. 14**

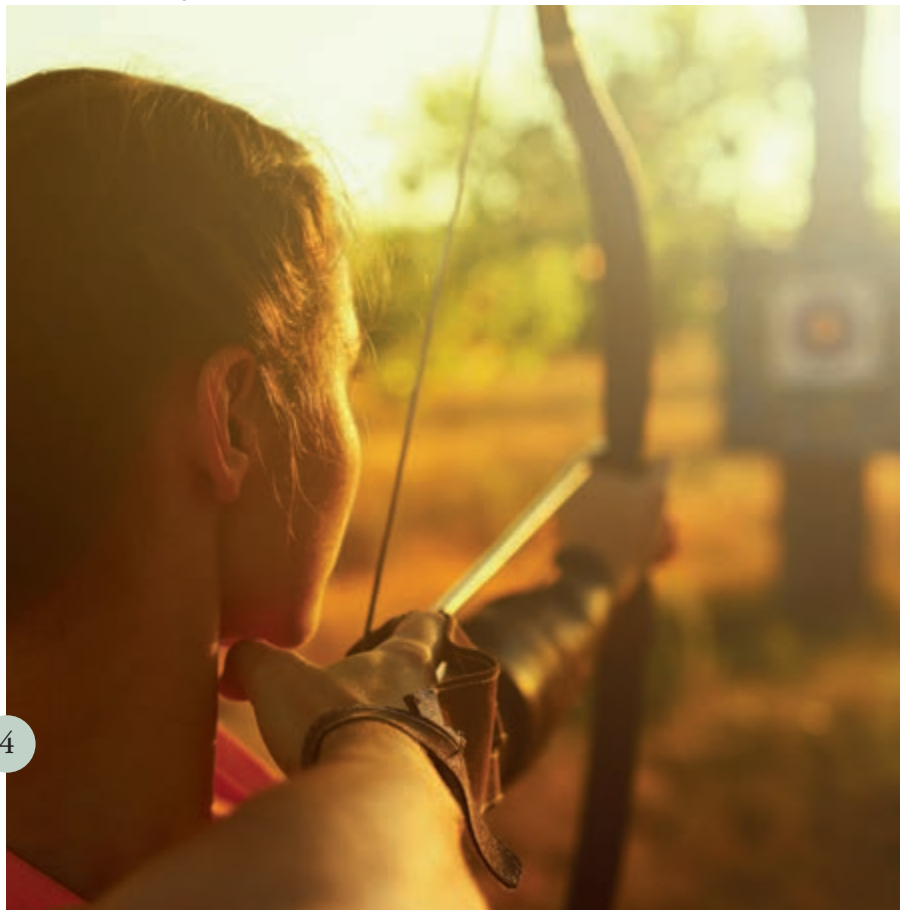
**Lære og pakter:
Førstehåndskunnskap om Faderen
og Sønnen, s. 16**

**Velg å være tapper når
du står alene, s. 28**

Den anerkjente siste-dagers-hellig fotograf George Edward Anderson foreviget dette øyeblikket i 1907. Det viser kontrasten mellom dagliglivet og hendelsen av evig betydning som fant sted i den nærliggende lund: Det første syn. I Den hellige lund nær Palmyra, New York, ba den 14-årige Joseph Smith om å få vite hvilken kirke han skulle slutte seg til og fikk svar i form av et besøk av Gud Faderen og Sønnen.

Foto med tillatelse fra Kirkehistorisk bibliotek

4

BUDSKAP

- 4 Budskap fra Det første presidentskap: Sikt på midtpunktet**
Av president Dieter F. Uchtdorf
- 7 Besøkende lærerinneres budskap: Hjelpeforeningens formål**

OMSLAGET

Forsiden: Foto av George Frey. Første omslags-side: Foto av George Edward Anderson, med tillatelse fra Kirkehistorisk bibliotek.

HOVEDARTIKLER

- 16 Innsikt fra Lære og pakter om Faderen og Sønnen**
Av Norman W. Gardner
På grunn av tapte sannheter som ble åpenbart i gjenopprettelsen, bidrar Lære og pakter til å utdype vår forståelse av Faderen og Sønnen.
- 22 Gordon B. Hinckley: En profet med optimisme og klarsyn**
Av Andrew D. Olsen
Som Kirkens avholdte 15. president, ledet Gordon B. Hinckley med et eksempel fullt av optimisme, kjærlighet og fremtidsvyer.

28 Tapre i vårt vitnesbyrd om Frelseren

Av eldste Christoffel Golden
De vanskelige øyeblikkene er de som vil definere oss mest.

34 Kjøp forstand for alt ditt gods

Av eldste Gary E. Stevenson
Virkelig forstand kommer ved å forstå den gjensidige avhengigheten mellom studium og bønn, å forplikte seg til å tjene og å stole på Herren.

AVDELINGER

- 8 Oktober 2016 konferansen notatbok**
- 10 Hva vi tror på: Vi tror at Kirken vil fylle jorden**
- 12 Vårt hjem, vår familie: Jeg ønsker å leve sammen med deg for alltid!**
Av Leongina Adamés de Ubrí
- 14 Undervisning på Frelserens måte: Å stille spørsmål ved våre diskusjonsspørsmål**
Av Ted Barnes
- 40 Sagt av siste-dagers-hellige**
- 80 Til vi ses igjen: Betydningen av en levende profet**
Av president Hugh B. Brown

44

44 Profetiske prinsipper for trofasthet

Av eldste C. Scott Grow

Beslutningene du tar, og forpliktelser du inngår nå, kan hjelpe deg å holde deg trofast i fremtiden.

Se om du kan finne liahonaen som er gjemt i dette nummeret. Tips: Hvor kneler du for å be?

58

50 GUFs tema 2017: Jakobs brev 1:5-6

Av Stephen W. Owen og Bonnie L. Oscarson

53 Plakat: Spør

54 Fem løfter om bønn

Av Carlisa Cramer

Bønn er mer enn en måte å kommunisere med vår himmelske Fader på. Her er noen andre velsignelser det gir oss.

56 Fem spørsmål å stille når det føles som om du ikke får svar på dine bønner

Av Margaret Willden

Det kan være vanskelig når du føler at dine bønner ikke blir besvart, men noen spørsmål kan hjelpe deg å se ting på en ny måte.

58 GUFs temasang: Be til Gud

Av Nik Day

61 Linje på linje: Jakobs brev 1:5-6

62 Celestiale øyeblikk

Av Hollie Megan Laura Hunter

Med øyeblikk som dette, føles plutselig ikke himmelen så langt unna.

63 Vår spalte

64 Svar fra Kirkens ledere: Hvordan du kan dele evangeliet med andre

Av eldste M. Russell Ballard

65 Rett på sak

Syns du det er vanskelig å tilgi? Sliter du med depresjon?

76

66 Leseplan for Kirkens historie: Gjenopprettelsen

69 Svar fra en apostel: Vil vår himmelske Fader alltid besvare mine bønner?

Av eldste Dallin H. Oaks

70 Vår side

71 Boken på hyllen

Av eldste Walter F. González

På leting etter en god bok å lese, fant jeg Mormons bok, og den har forandret livet mitt.

72 Min-Jun holder mål

Av Kelly Hunsaker

Hvordan kunne Min-Jun gå inn i kirken når han var helt skitten og våt?

74 Ikke glem å be for Erik

Av Julie Cornelius-Huang

Kari var lei seg fordi broren hennes ikke ønsket å gå i kirken lenger, men så lærte hun noe viktig om bønn.

76 Historier om Jesus: Jesus elsker meg

Av Kim Webb Reid

79 En side å fargelegge: Jeg er barn av himmelske foreldre

Det første presidentskap: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlers quorum: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson,
Dale G. Renlund

Redaktør: Joseph W. Sitati

Assisterende redaktører: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie
Rådgivere: Brian K. Ashton, Jean B. Bingham, LeGrand R. Curtis Jr.,
Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke, Larry R.
Lawrence, Carole M. Stephens

Administrerende direktør: Peter F. Evans

Director of Church Magazines: Allan R. Loyborg

Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: Adam C. Olson

Assisterende redaksjonssjef: Ryan Carr

Produksjonssjef: Megan Seitz

Tekst og redigering: Bethany Bartholomew, Brittany Beattie, David
Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flinton, Lori Fuller, Garrett H.
Garff, LaRene Porter Gaunt, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris,
Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekerk, Joshua J. Perkey,
Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu,
Marissa Widdison

Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen

Bilredaktør: Tadd R. Peterson

Design: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas
Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Loggren,
Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Rachel Smith, Brad Teare,
K. Nicole Walkenhorst

Koordinator for opphavsrett: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Produksjon: Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett,
Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty, Derek Richardson

Forhåndstrykk: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trykkerisjef: Steven T. Lewis

Oversettelse: Kirkens Oversettelseskontor

Distribusjonssjef: Troy K. Vellinga

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, Department of
MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementsinformasjon: For abonnement eller adresseforandring

vennligst kontakt kundeservice

Telefon: +46 (0) 8500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internett: store.lds.org

Abonnementspris pr. år: NOK 64 (inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til *Liahona*, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; e-post til:
liahona@ldschurch.org; eller på internett: liahona.lds.org.

Liahonas lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Ole Podhorny

Vestbrynet 13

1519 MOSS

Tlf.: 69 27 17 04

email: ole@podhorny.com

Nyhetsredaktør: Ole Podhorny

Liahona (et navn fra Mormons bok som står for «kompass»
eller «veiviser») utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
kambodjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatisk,
tsekkisk, dansk, nederlandsk, engelsk, estisk, fijiensk, finsk, fransk,
tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk, japansk, kiribati,
koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshallsk, mongolsk, norsk,
polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, slovensk, spansk,
svensk, swahili, tagalog, tahitisk, thai, tongansk, ukrainsk, urdu og
vietnamesisk. (Hyppigheten varierer for de forskjellige språkrområder.)

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Ettertrykk forbudt. Trykt i USA.

Informasjon om opphavsrett: Enkelt personer kan kopiere stoff fra
Liahona til personlig, ikke-kommersiell bruk (også til kall i Kirken), om
ikke annet er oppgitt. Denne rettighet kan til enhver tid tilbakekalles.
Visuelt materiale kan ikke kopieres hvis det er angitt restriksjoner i
teksten under illustrasjonen. Spørsmål om opphavsrett kan sendes til
Intellectual Property Office, 50 E. North Temple, Salt Lake City, UT 84150,
USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2017 Vol. 81 No. 1. LIAHONA (USPS 311) Norwegian (ISSN
1522-9238) is published monthly by The Church of Jesus Christ of
Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty
days' notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address *must* be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone
or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address
changes to Distribution Services, Church Magazines,
P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideer til familiens hjemmeaften

Dette nummeret inneholder artikler og aktiviteter som kan brukes på familiens hjemmeaften. Her er to eksempler.

“Tapre i vårt vitnesbyrd om Frelseren,”

side 28: Eldste Golden forklarer at vi alle vil oppleve vanskelige og avgjørende øyeblikk i vårt liv. Dere kan rollespille noen situasjoner der familiemedlemmer står overfor en vanskelig avgjørelse. Dere kan for eksempel øve på å si nei til en klassekamerat som ønsker å jukse ved å bruke dine hjemmeløker, eller å be en venn om å bruke rent språk. Snakk om hvordan dere kan forberede dere ved å utvikle et sterkt vitnesbyrd om Frelseren før slike situasjoner oppstår.

“Vil vår himmelske Fader alltid besvare mine bønner?”

side 69: Hvordan har du opplevd å få dine bønner besvart? Du kan fortelle om konkrete erfaringer der Herren har besvart dine bønner, enten de ble besvart på en forventet eller uventet måte. Vurder å oppmuntre hverandre til å skrive i en dagbok om de bestemte måtene Herren har besvart deres bønner og velsignet dere på.

MER PÅ INTERNETT

Liahona og annet av Kirkens materiale er tilgjengelig på mange språk på **languages.lds.org**. Lydinnsendinger av *Liahona* er tilgjengelig på engelsk, portugisisk og spansk på **liahona.lds.org**. Du kan også gå inn på **facebook.com/liahona.magazine** for å se og dele inspirerende budskap (tilgjengelig på engelsk, portugisisk og spansk).

EMNER I DETTE NUMMERET

Tallene viser til første side av artikkelen.

Bud, 4, 28, 76

Bønn, 34, 42, 50, 53, 54,
56, 58, 61, 71, 74

Den hellige ånd, 42, 54,
62, 64, 74

Depresjon, 65

Det annet komme, 10

Egenverd, 72

Evige familier, 12, 41, 44,
63, 79

Fred, 54, 62

Gjenoprettelsen, 16, 66

Guddommen, 16

Handlefrihet, 44, 74

Hjelpeforeningen, 7

Jesus Kristus, 4, 16, 28,
34, 70, 76

Joseph Smith, 10, 16, 28,
34, 66, 71, 80

Kirkens historie, 10, 16,
28, 34, 66

Kvinnerollen, 40

Lydighet, 44, 61

Lære og pakter, 16, 66

Misjonærarbeid, 10, 34,
63, 64, 71

Mormons bok, 71

Pakter, 44

Pornografi, 44

Prioriteringer, 43, 44

Profeter, 22, 80

Skriftstudium, 34, 43,
66, 71

Slektshistorie, 41, 63

Spørsmål, 14, 56, 58

Templer, 12, 22, 44, 62,
63, 70

Tilgivelse, 54, 65

Tro, 12, 22, 34, 44, 50, 53,
58, 61, 72, 80

Vise kjærlighet, 4, 22, 76

Vitnesbyrd, 22, 28, 44, 64

Av president
Dieter F. Uchtdorf

Annenrådgiver i Det
første presidentskap

Sikt PÅ MIDTPUNKTET

Jeg så nylig en gruppe som øvde på bueskyting. Bare ved å se på ble det klart for meg at hvis du virkelig ønsker å mestre pil og bue, skal det tid og øvelse til.

Jeg tror ikke man kan utvikle et rykte for å være en dyktig bueskytter ved å skyte på en tom vegg og deretter tegne blinker rundt pilene. Man må lære kunsten å finne blinken og treffe midt i.

Male blinker

Å skyte først og tegne blinken etterpå kan virke litt absurd, men noen ganger kan vi gjøre noe lignende i andre situasjoner i livet.

Som medlemmer av Kirken har vi noen ganger en tendens til å knytte oss til programmer, saker og til og med læresetninger i evangeliet som virker interessante, viktige eller morsomme for oss. Vi blir fristet til å tegne blinker rundt dem, noe som kan få oss til å tro at vi sikter på midten av evangeliet.

Det er lett å gjøre dette.

Gjennom alle tider har vi fått gode råd og inspirasjon fra Guds profeter. Vi mottar også veiledning og klargjøring fra Kirkens forskjellige publikasjoner og håndbøker. Det ville være lett for oss å velge et favorittemne i evangeliet, tegne en blink rundt det og argumentere for at vi har funnet det sentrale i evangeliet.

Frelseren forklarer

Dette er ikke et problem som er unikt for vår tid. I oldtiden brukte religiøse ledere en god del tid på å katalogisere,

rangere og debattere hvilke av de hundrevis av budene som var de viktigste.

Én dag forsøkte en gruppe skriftlærde å trekke Frelseren inn i striden. De ba ham si sin mening om en sak som få klarte å bli enige om.

“Mester!” spurte de ham, “hvilket bud er det største i loven?”

Vi vet alle hva Jesus svarte: “Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand.

Dette er det største og første bud.

Men et annet er like stort: Du skal elske din neste som deg selv.

På disse to bud hviler hele loven og profetene.”¹

Legg merke til den siste setningen: “På disse to bud hviler *hele* loven og profetene.”

Frelseren viste oss ikke bare blinken, men også hva som var blinkens midtpunkt.

Vi må treffe blinken

Som medlemmer av Kirken inngår vi en pakt om å påta oss Jesu Kristi navn. Innbefattet i denne pakt er det en forståelse av at vi vil anstrenge oss for å lære Gud å kjenne, vise vår kjærlighet for ham, øke vår tro på ham, hedre ham, gå på hans vei og stå standhaftig som vitner om ham.

Jo mer vi lærer om Gud og føler hans kjærlighet til oss, desto mer innser vi at Jesu Kristi altomfattende offer er

en guddommelig gave fra Gud. Og Guds kjærlighet inspirerer oss til å gå på veien til sann omvendelse, som vil føre til tilgivelsens mirakel. Denne prosessen gjør det mulig for oss å ha større kjærlighet til og medfølelse med andre rundt oss. Vi vil lære å se forbi merkelapper. Vi vil motstå fristelsen til å anklage eller dømme andre etter deres synder, svakheter, feil, politiske orientering, religiøse overbevisning, nasjonalitet eller hudfarge.

Vi vil se på alle vi møter, som et barn av vår himmelske Fader – vår bror eller vår søster.

Vi vil strekke oss ut til andre i forståelse og kjærlighet – også dem som kanskje ikke er så lette å elske. Vi vil sørge med dem som sørger, og trøste dem som trenger trøst.²

Og vi vil innse at vi ikke behøver

å vri hjernen med hensyn til den rette blinken i evangeliet.

De to store bud er blinken. På disse to bud hviler hele loven og profetene.³ Når vi erkjenner dette, vil alle andre gode ting falle på plass.

Hvis vårt hovedfokus, våre tanker og vår innsats dreier seg om å øke vår

kjærlighet til den allmechtige Gud, og gi av oss selv til andre, kan vi vite at vi har funnet den rette blinken og sikter på midtpunktet – og dermed blir Jesu Kristi sanne disipler. ■

NOTER

1. Matteus 22:36-40.
2. Se Mosiah 18:9.
3. Se Matteus 22:40.

UNDERVIS FRA DETTE BUDSKAPET

Før du deler dette budskapet, kan dere synge "Hans kjærlighet" (*Salmer*, nr. 87). Så kan du vurdere å oppfordre dem du besøker, til å reflektere over de "blinkene" i sitt eget liv. Dere kan snakke om hvordan man kan sikre at de to store bud – å "elske Herren din Gud" og "elske din neste som deg selv" (se Matteus 22:37, 39) – alltid veileder deres handlinger. Du kan også fortelle om konkrete ting du har gjort for å la ditt eget liv dreie seg om Kristus, og bære vitnesbyrd om hvordan dette har velsignet deg.

Et smil kan utgjøre forskjellen

President Uchtdorf nevner to mål vi bør ha for våre handlinger – å elske Gud og å elske våre medmennesker. Men noen ganger er det bare ikke så lett å vise andre kjærlighet. I løpet av livet kan det hende at du noen ganger synes det er vanskelig å omgås med andre – kanskje noen har såret deg, eller du synes det er vanskelig å kommunisere eller komme overens med noen. I disse øyeblikkene kan du prøve å huske kjærligheten du har følt fra venner, familie, vår himmelske Fader og Jesus Kristus. Husk gleden du følte i disse situasjonene, og prøv å forestille deg at alle hadde muligheten til å føle slik kjærlighet. Husk at alle er en datter eller sønn av Gud, og fortjener både hans og din kjærlighet.

Tenk på en bestemt person i livet ditt som du har hatt problemer med å komme overens med. Ta ham eller henne

med i bønnene dine, og be vår himmelske Fader om å åpne ditt hjerte for dem. Du vil snart begynne å se dem slik han ser dem – som et av hans barn som fortjener kjærlighet.

Når du har bedt, kan du gjøre noe hyggelig for ham eller henne! Kanskje du kan invitere ham eller henne til en GUF-aktivitet eller en utflukt med venner. Tilby deg å hjelpe til med en hjemmelektse. Til og med bare å si “hei” og smile til ham eller henne, kan hjelpe. De små tingene kan gjøre en stor forskjell... for dere begge!

BARN

Blink!

President Uchtdorf sier at evangeliet er som skiveskyting. Vi må sikte på de viktigste tingene. De viktigste budene er å elske Gud og å elske andre. Hvis vi fokuserer på disse to tingene, kan vi treffe midt i blinken hver gang!

Tegn en pil i de blinkene som hjelper oss å vise kjærlighet til Gud og andre. Tegn en X over blinker som ikke er noen bra ting å gjøre.

DELE LEKENE DINE
MED ANDRE

STJELE
GODTERI

GÅ I KIRKEN

KALLE NOEN
NOE STYGT

BE

KRANGLE MED EN
BROR ELLER SØSTER

GI NOEN EN KLEM

Hjelpeforeningens formål

Studer ydmykt dette stoffet, og søk inspirasjon for å få vite hva du skal dele med andre.

Hjelpeforeningens formål er å “forberede kvinner for det evige livs velsignelser”, sier Linda K. Burton, Hjelpeforeningens generalsekretær.¹ Det er ved tro, familie og hjelp at vi engasjerer oss i vår “viktige del av arbeidet”.²

Hjelpeforeningen “er et timelig og åndelig arbeid”, sier Carole M. Stephens, første rådgiver i Hjelpeforeningens generalpresidentskap. “Det var det kvinnene gjorde på Frelserens tid, og det er det vi fortsetter å gjøre.”³

Når vi ser på den samaritaniske kvinnen ved brønnen, som forlot sin vannkrukke og løp for å fortelle andre at Jesus var en profet (se Johannes 4:6-42), eller Føbe, som med glede utførte tjeneste for andre gjennom hele sitt liv (se Romerne 16:1-2), ser vi eksempler på kvinner på

Frelserens tid som arbeidet aktivt for å komme til Kristus. Det er han som åpner veien til evig liv (se Johannes 3:16).

Når vi ser hen til våre pionersøstre i Nauvoo, Illinois, som møttes i Sarah Kimballs hjem i 1842 for å danne sin egen organisasjon, ser vi Guds plan for å bringe Hjelpeforeningen i harmoni med prestedømmet. Etter at Eliza R. Snow hadde skrevet organisasjonens vedtekter, gjennomgikk profeten Joseph Smith dem. Han forsto at Kirken ikke var fullstendig organisert før kvinnene var organisert. Han sa at Herren godtok deres offer, men at det fantes noe bedre. “Jeg [vil] organisere kvinnene under prestedømmet og etter mønster av prestedømmet,” sa han.⁴

“Hjelpeforeningen var ikke bare en hvilken som helst gruppe kvinner som prøvde å gjøre noe godt i verden. Den var annerledes. Den var ‘noe bedre’ fordi den var organisert ved prestedømsmyndighet. Dens organisasjon var et nødvendig trinn i utfoldelsen av Guds verk på jorden.”⁵

Ytterligere skriftsteder og informasjon

Lære og pakter 25:2-3, 10; 88:73; reliefsociety.lds.org

NOTER

1. Linda K. Burton, i Sarah Jane Weaver, “Relief Society Celebrates Birthday and More March 17,” *Church News*, 13. mars 2015, news.lds.org.
2. Linda K. Burton, i Weaver, “Relief Society Celebrates Birthday.”
3. Carole M. Stephens, i Weaver, “Relief Society Celebrates Birthday.”
4. Joseph Smith, i *Døtre i mitt rike: Hjelpeforeningens historie og arbeid* (2011), 11-12.
5. *Døtre i mitt rike*, 16.

Tro,
familie,
hjelp

Overvei dette

Hvordan kan Hjelpeforeningen hjelpe kvinner å oppfylle vår himmelske Faders guddommelige oppgave for dem, og lede dem til evig liv?

NOTATER FRA GENERALKONFERANSEN I OKTOBER 2016

“Det jeg, Herren, har talt, har jeg talt... enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme” (L&P 1:38).

Når du repeterer generalkonferansen som fant sted i oktober 2016, kan du bruke disse sidene (og konferansenotater i fremtidige nummer) som hjelpemiddel til å studere og anvende de nyeste læresetningene fra de levende profeter og apostler samt andre ledere i Kirken.

DOKTRINÆRT HØYDEPUNKT

Omvendelse er Guds gave til oss.

“Noe vi hører ofte i dag, er at Guds kjærlighet er “ubetinget”. Selv om dette på en måte er sant, finnes ikke beskrivelsen *ubetinget* noe sted i Skriftene ...

Gud vil alltid elske oss, men han kan ikke frelse oss i våre synder. Husk Amuleks ord til Zeezrom om at Frelseren ikke ville frelse sitt folk *i* deres synder, men *fra* deres synder. Grunnen til dette er at med synd er vi urene, og ‘intet urent kan arve himmelens rike’ [Alma 11:37] eller være i Guds nærhet ...

Av Mormons bok lærer vi at hensikten med Jesu Kristi lidelse – den største tilkjennegivelsen av hans kjærlighet – var ‘å tilveiebringe den inderlige barmhjertighet som overvinner rettferdigheten og tilveiebringer et middel for menneskene så de kan ha tro til omvendelse.’ [Alma 34:15]. ...

Omvendelse er dermed hans gave til oss, kjøpt for en svært høy pris.”

Eldste D. Todd Christofferson i De tolv apostlers quorum, “Da blir dere i min kjærlighet”, *Liahona*, nov. 2016, 48.

ET PROFETISK LØFTE

FRELSESPLANEN

“Vår frelser, Jesus Kristus, er avgjørende for planen. Uten hans sonoffer, vil alt være tapt. Det er imidlertid ikke nok å bare tro på ham og hans misjon. Vi må arbeide og lære, søke og be, omvende oss og bli bedre. Vi må kjenne Guds lover og etterleve dem. Vi må motta hans frelsende ordinanser. Bare ved å gjøre dette vil vi oppnå evig lykke.

Vi er velsignet med å *ha* sannheten. Vi er befalt å *dele* sannheten. La oss *etterleve* sannheten slik at vi kan gjøre oss kvalifisert til alt Faderen har til oss. Han gjør ingenting uten at det er til vårt beste. Han har sagt: ‘For se, dette er min gjerning og min herlighet – å tilveiebringe mennesket uøddelighet og evig liv’ [Moses 1:39].

Fra dypet av min sjel og i all ydmykhet, vitner jeg om den store gaven som er vår Faders plan for oss. Det er den eneste fullkomne veien til fred og lykke både her og i den kommende verden.”

President Thomas S. Monson, “Den fullkomne vei til lykke,” *Liahona*, nov. 2016, 80–81.

Kristi uendelige forsoning

Frelseren, Mesterlegen, har kraft til å endre vårt hjerte og gi en varig frigjøring fra den sorg som er forårsaket av våre egne synder ...

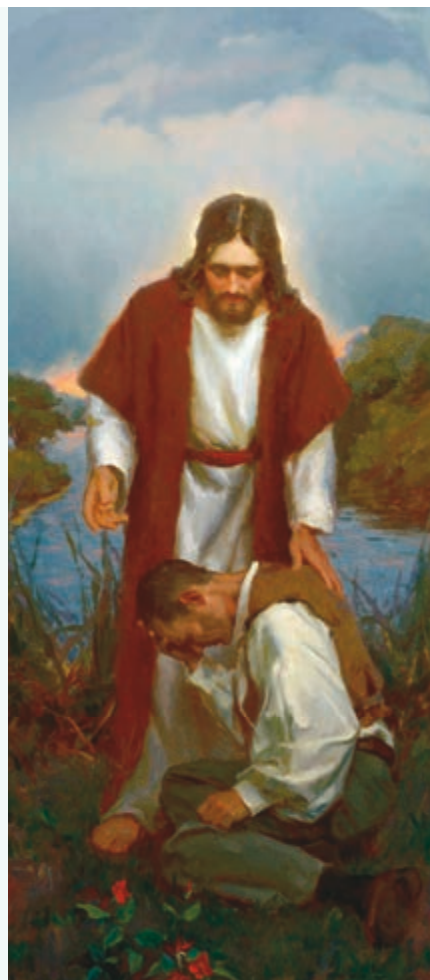
... [Han] kan trøste og styrke oss når vi opplever smerte på grunn av andres urettferdige gjerninger ...

... [Han] kan trøste og støtte oss når vi erfarer 'jordelivets realiteter,' som for eksempel katastrofe, mental lidelse, sykdom, kronisk smerte og død ...

Frelseren [sier]:

'Hvis dere vil komme til meg, skal dere få evig liv. Se, min barmhjertighets arm er utrakt mot dere, og hver den som vil komme, ... vil jeg ta imot' [3. Nephi 9:14]."

Carole M. Stephens, første rådgiver i Hjelpeforeningens generalpresidentskap, "Mesterlegen," *Liahona*, nov. 2016, 10, 11, 12.

MAKT TIL Å FORANDRE, AV MICHAEL T. MALM

"Alt som motsetter seg Kristus eller hans lære, vil forstyrre vår glede."

President Russell M. Nelson, president for De tolv apostlers quorum, "Glede og åndelig overlevelse," *Liahona*, nov. 2016, 84.

Kom, følg Ham

Flere talere oppmuntret oss til å utvikle Kristus-like egenskaper og huske Frelseren når vi tilber på sabbaten. Bruk november-nummeret 2016 eller gå inn på conference.lds.org for å lese hva de sa.

- Hvordan kan jeg utøve kristen kjærlighet og tjeneste? – Se Robert D. Hales, "'Kom så og følg meg' ved å praktisere kristen kjærlighet og tjeneste," 22.
- Hvordan kan jeg være en bedre hjemmelærer? – Se Jeffrey R. Holland, "Utsendinger til Kirken," 61.
- Hvordan kan jeg utvikle oppriktig og inderlig tilbedelse på sabbaten? – Se Dean M. Davies, "Velsignelsene ved tilbedelse," 93.
- Hvordan kan jeg gjøre det å delta i nadverden mer meningsfylt? – Se Peter F. Meurs, "Nadverden kan hjelpe oss å bli hellige," 85.

For å lese, se på eller lytte til taler fra generalkonferansen, kan du gå inn på conference.lds.org.

VI TROR AT KIRKEN VIL FYLLE JORDEN

Det var bare seks medlemmer av Kirken da den ble organisert i en liten by i New York i 1830. Siden den gang har Kirken vokst til over 15,5 millioner medlemmer med menigheter og grener i over 150 land. Denne veksten er oppfyllelsen av profetien i Det gamle testamente om at Kirken skulle rulle frem for å fylle hele jorden (se Daniel 2:31-45). Kirken – Guds rike på jorden – er beskrevet som en sten som ble “revet løs fra fjellet, men ikke av menneskehender” (Daniel 2:45), noe som viser at det er et guddommelig, ikke et menneskeskapt verk.

Selv om Kirkens innflytelse fyller jorden, vil medlemmene fortsatt være relativt få. Nephi forutså dette og skrev om vår tid: “Jeg så Guds Lams kirke, og dens antall var få” på grunn av ugudeligheten som omga den (1 Nephi 14:12). Etter hvert som tiden for Jesu Kristi annet komme nærmer seg, vil verden bli mer og mer ugudelig, og “det vil bli stadig mindre populært å være en siste-dagers-hellig”.¹

Men Nephi forutså også “at Guds Lams kirke som besto av Guds hellige, også var over hele jorden” (1 Nephi 14:12). Menigheter og grener finnes over hele verden, generalkonferansen tolkes på over 90 språk, og nesten 75 000 heltidsmisjonærer deler evangeliet i 418 misjoner. Evangeliet blir også spredt over hele verden gjennom sosiale medier og nettsteder som Mormon.org og LDS.org.

Dette arbeidet er viktig og omfattende, men foregår ofte i det stille. “Dette Herrens verk er i sannhet stort og vidunderlig, men det går fremover for det meste ubemerket av mange av våre politiske, kulturelle og akademiske ledere. Det beveger seg til ett hjerte og én familie om gangen, stille og diskret, og dets hellige budskap velsigner mennesker overalt.”²

Steinen som ble profetert om for så lenge siden, ruller virkelig frem, og hvis vi gjør vår del, vil evangeliet fortsette å spre seg og fylle hele jorden (se Daniel 2:31-45). ■

Hvis du vil vite mer om Kirkens fremtid, kan du lese Lære og pakter 65; Gordon B. Hinckley, “Stenen som ble revet løs fra fjellet” (generalkonferansen i oktober 2007); L. Whitney Clayton, “Den tid skal komme” (generalkonferansen i oktober 2011).

NOTER

1. Russell M. Nelson, “Vær tusenårsgenerasjonen verdig,” *Liahona*, okt. 2016, 50.
2. L. Whitney Clayton, “Den tid skal komme,” *Liahona*, nov. 2011, 13.

KIRKENS FREMTID

“Det er bare en liten håndfull av prestedømmet dere ser her i kveld,

men denne kirken skal fylle Nord- og Syd-Amerika – den skal fylle verden.”

Profeten Joseph Smith (1805-1844), på et prestedømmemøte i 1834, i *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith (2007)*, 137.

Hva kan vi gjøre for å hjelpe evangeliet å rulle frem?

Å holde budene og styrke vårt vitnesbyrd gir oss et grunnlag for å bidra til å spre evangeliet.

Når vi utfører våre kall, bidrar det til å styrke Kirken i våre nærområder.

Å undervise familien i evangeliet gir dem styrke til å leve trofast i en verden som lærer dem noe annet.

Vi kan bidra til å spre evangeliet ved ganske enkelt å snakke med folk om det.

I templet kan vi utføre ordinanser for dem som døde uten å høre evangeliet i dette livet.

JEG ØNSKER Å LEVE SAMMEN MED DEG FOR ALLTID!

Av Leongina Adamés de Ubri

En seksårings tro hjalp meg å finne min tro igjen.

Da jeg var 22, tok livet en uventet vending: Mor døde. Hun og far hadde stor tro, og de hadde oppdratt meg i evangeliet. Etter at hun døde, flyttet far fra hjemlandet vårt til USA. Etter hvert som tiden gikk, begynte jeg å føle meg veldig ensom, siden jeg er enebarn. Jeg hadde ikke mor med meg her på jorden, og far bodde langt unna. Jeg så ham bare i tre uker av året.

Det var med disse følelsene at jeg i stadig større grad søkte tilflukt i mine "venner" fra universitetet og fra kontoret hvor jeg jobbet. Litt etter litt begynte jeg å finne falsk lykke i timelige ting. Jeg sluttet å gå i kirken, og jeg ble etter hvert helt inaktiv. Senere giftet jeg meg med en fantastisk ung mann, som fulgte veldig gode prinsipper, men ikke visste noe om evangeliet. Vi fikk tre barn: Leah, Isaac og Ismael.

I oktober et år kom far for å besøke oss og se den nye babyen. Under besøket hans spurte seks år gamle Leah sin bestefar hvorfor han aldri hadde bestemor med seg. Far forklarte at bestemor var på et svært

spesielt sted nær vår himmelske Fader. Da far dro, sa Leah ettertrykkelig: "Mamma, jeg har lyst til å møte bestemor. Jeg vet at hun er i himmelen, men jeg ønsker også at vi skal være der sammen en dag – bestemor og bestefar, pappa, Isaac, Ismael og du og jeg. Jeg ønsker å leve sammen med dere for alltid. Jeg vil at vi skal være den samme familien der oppe som vi er her nede, så vi kan leke med bestemor!"

Jeg visste ikke hva jeg skulle si. Jeg rørte ved det vakre, uskyldige ansiktet hennes, og så gikk jeg inn på soverommet mitt. Jeg falt på kne og gråt til jeg gikk tom for tårer. Jeg ba min himmelske Fader om tilgivelse. Jeg visste at jeg hadde forlatt den veien som ville gjøre det mulig for oss å leve sammen som en evig familie. Jeg hadde sviktet i mitt ansvar for å lede dem på rett vei, og jeg hadde ikke snakket med mannen min om evangeliet.

BUNDET I HIMMELEN

"Under sitt jordiske virke talte Frelseren om myndigheten til å besegle familier gjennom en ordinans i ord til Peter, seniorapostelen, da han sa: 'Det du binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og det du løser på jorden, skal være løst i himmelen' (Matteus 16:19).

Det er bare i det celestiale rike at vi kan leve i familier for evig. Der kan vi være i familier i vår himmelske Faders og Frelserens nærhet."

President Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det første presidentskap, "Familier kan være sammen for evig," *Liahona*, juni 2015, 4.

Så fort jeg var i stand til å reise meg, kontaktet jeg en leder i Kirken, og han satte meg i kontakt med eldstene i menigheten. Kvelden etter kom de og underviste mannen min. Den kvelden forandret livet vårt seg for alltid. Nå går vi i kirken som familie hver søndag. Jeg har et kall som gjør meg i stand til å hjelpe mindre aktive søstre. Vi forbereder oss også til å dra til templet.

Guds ånd veileder oss noen ganger gjennom dem vi minst venter. Denne gangen skjedde det gjennom min seks år gamle datter. Jeg vet nå at ved å bli beseglet i templet, kan jeg leve sammen med familien min for evig. ■

Artikkelforfatteren bor i Santo Domingo, Den dominikanske republikk.

Å STILLE SPØRSMÅL VED VÅRE DISKUSJONSSPØRSMÅL

Av Ted Barnes

Kirkens prestedøms- og familieavdeling

Tenk deg at du spiser lunsj sammen med noen venner og snakker om en film dere har sett sammen. Så sier en av vennene dine: "Hvem kan si meg hva som var den viktigste scenen i filmen?"

Litt forvirret over spørsmålet tenker du deg om et øyeblikk og foreslår at den siste scenen trolig var den aller viktigste. "Det er en god kommentar," sier vennen din. "Men det var ikke helt

det jeg hadde i tankene. Noen andre? La oss høre fra en som ikke har sagt noe ennå."

Du ville ikke snakke slik blant venner, men av en eller annen grunn ser det ut til å skje ofte i søndagens klasser. Istedenfor å diskutere evangeliets sannheter på en naturlig og komfortabel måte, sier vi som lærere noen ganger ting som i andre settinger ville virke rare og til og med

kvelende i en samtale. Vi håper at klassens medlemmer vil føle at de er blant venner, og at de er trygge på å dele sine tanker angående prinsippene de

lærer. Å dele på denne måten kan innby Ånden og berike opplevelsen for alle.

Hvordan kan vi sørge for at spørsmålene våre fører til en mer naturlig og meningsfylt samtale? Det er noe man enten gjør eller ikke gjør som mange lærere har sett nytten av: Ikke still spørsmål som har opplagte svar. Still spørsmål som har mer enn ett svar. Ikke still spørsmål som er for personlige.

Det kan også være verdifullt å stille oss selv et spørsmål før vi begynner å planlegge spørsmål å stille i klassen: *Hvorfor stiller jeg spørsmål i første omgang?*

Hvorfor spør du?

Motivasjonen bak spørsmålene våre gjør stor forskjell. Stiller vi for eksempel

Det viktigste spørsmålet kan være det ene som lærere stiller seg selv før de kommer til klassen.

noen ganger spørsmål fordi vi har noe å si, men vi ønsker at et klassemedlem skal si det i stedet? Vi gjør rett i å ikke ønske å stå for all snakkingen, men vi ønsker å få frem et bestemt poeng, så noen ganger stiller vi et spørsmål som vi vet vil lokke frem svaret vi ønsker å høre. Denne tankegangen fører til spørsmål som egentlig er utsagn i forkledning, som: "Hvordan vil det å unngå pornografi hjelpe dere å holde tankene rene?" eller "Er det viktig å be hver dag?"

Det finnes situasjoner hvor det er helt på sin plass å stille spørsmål som har til hensikt å få frem et bestemt svar. De kan tjene til å understreke et poeng eller hjelpe læreren å komme videre med leksjonen. Slike spørsmål vil neppe oppmuntre til meningsfylte samtaler.

Hvis vi derimot stiller spørsmål fordi vi virkelig ønsker å vite hva som er i klassemedlemmenes sinn, hjerte og liv, vil det vise seg i spørsmålene vi stiller.

Spørsmål som inviterer klassemedlemmene inn i en dyptfølt samtale som fremmer åndelig læring, kan for eksempel være: "Hva skiller seg ut for dere når dere leser dette verset?" eller "Hvilke erfaringer har lært dere å stole på Herrens løfter?" eller nesten alle

spørsmål som begynner med "Hva tror dere...?"

Overvei disse eksemplene:

- Ånden spurte Nephi: "Hva ønsker du?" (1 Nephi 11:10).
- Frelseren spurte sine disipler: "Hvem sier dere at jeg er?" (Matteus 16:15).
- Og han sa til Marta: "Jeg er oppstandelsen og livet ... Tror du dette?" (Johannes 11:25, 26).

Hvert av disse spørsmålene oppfordret noen til å uttrykke følelser, meninger og oppfatninger. Og i hvert tilfelle var det som fulgte, en sterk åndelig opplevelse.

Spørsmål er et uttrykk for kjærlighet

Tro det eller ei, men det å stille spørsmål som fører til en god samtale, faller naturlig for nesten alle – også dem som ikke anser seg for å være gode lærere. Vi gjør det spontant hver gang vi har en meningsfylt samtale med venner eller familie - eller bare har en liten samtale om en favorittfilm i lunchen. Men når vi står foran rader med forventningsfulle elever, glemmer vi plutselig alt om hva som faller naturlig.

Så kanskje en del av kunsten å stille gode diskusjonsspørsmål er å tenke: "Hvordan vil jeg stille dette spørsmålet hvis vi ikke var i et klasserom – hvis vi bare satt hjemme og snakket om evangeliet som en gruppe venner? Hvordan ville jeg oppfordre dem til å uttrykke innsikt og følelser?" Undervisning er ikke *helt* som en uformell samtale blant venner, men de har én ting felles: De bør være motivert av oppriktig interesse og ekte kjærlighet.

Så ikke bekymre deg for om du ennå ikke er dyktig nok til å lage velformulerte spørsmål. Selv om alt du får til, er å bli glad i dem du underviser, vil Ånden veilede deg, og du vil bli bedre og bedre til å vite hva du skal si. "Kjærligheten faller aldri bort," erklærte Paulus (1 Korinterbrev 13:8), og det gjelder til og med noe så enkelt som en lærer som stiller spørsmål i en klasse. ■

Du kan lære om seks typer spørsmål i "Still inspirerte spørsmål", *Undervisning på Frelserens måte* (2016), 31-32, som finnes på undervisning.lds.org/nor.

INNSIKT FRA LÆRE OG PAKTER OM

Faderen og Sønnen

*Denne boken med åpenbaringer forklarer
tapte sannheter om Guddommen og hvordan
vi kan få komme tilbake Frelseren
og vår himmelske Fader igjen.*

Av Norman W. Gardner

Seminar og Institutt

Evangeliets gjengivelse har gitt verden langt større kunnskap om Guddommens natur og deres hensikter. Med denne kunnskapen vokser vår tro på dem, sammen med vårt ønske om å holde deres bud.

Helt konkret hjelper Lære og pakter oss å lære om Jesus Kristus, fordi den lærer oss viktige sannheter om “hans guddommelighet, herlighet, og fullkommenhet, hans kjærlighet, og hans forløsende kraft” (Innledningen til Lære og pakter). Denne boken med nyere åpenbaring inneholder Herrens oppfordring: “Lær av meg, og lytt til mine ord” (L&p 19:23). Den kan styrke vår forståelse av Ham, og forklare hva vårt forhold til ham er, hva han har gjort for å forløse oss og hva han forventer av oss.

I Lære og pakter kan vi høre Jesu Kristi røst

Lære og pakter er ikke gammel skrift, men inneholder åpenbaringer gitt til Joseph Smith og hans etterfølgere i vår tid. Vi hører Jesu Kristi guddommelige røst som Faderens representant.¹ Vår Herre Jesu Kristi egen røst er nedtegnet oftere i Lære og pakter enn i Det nye testamente, Mormons bok og Den kostelige perle til sammen.²

L&p 18:33-35 "Jeg, Jesus Kristus, deres Herre og Gud, har talt det. Disse ord er ikke av mennesker ... men av meg ... Det er min røst som taler disse ord til dere."

Joseph Smith mottok mange åpenbaringer fra Frelseren.

JOSEPH SMITH, JR. MOTTAR ÅPENBARING, AV DANIEL A. LEWIS

HERREN VISER SEG I KIRTLAND TEMPEL, AV DEL PARSON

Joseph Smith og Oliver Cowdery så Jesu Kristus i Kirtland tempel.

Lære og pakter inneholder beretninger om dem som så Gud

Som følge av det første syn i 1820, fikk den unge Joseph Smith førstehåndskunnskap om Faderens og Sønnens eksistens. I Lære og pakter kan vi lese om flere tilfeller da profeten og andre så Faderen og Sønnen i synet eller personlige besøk. Disse beretningene er vitner i nyere tid for oss om at de lever og at de ledet evangeliets gjengivelse.

L&p 76:19-23 Faderen og Sønnen ble sett i et syn i februar 1832.

L&p 137:1-3 Faderen og Sønnen ble sett i et syn i januar 1836.

L&p 110:2-4 Den store Jehova, Jesus Kristus, viste seg i april 1836.

Lære og pakter hjelper oss å lære om Gud Faderen

Profeten Joseph Smith sa: “Når vi forstår Guds karakter og vet hvordan vi kan komme til ham, begynner han å utfolde himmelen for oss ... Når vi er klare til å komme til ham, er han klar til å komme til oss.”³ Lære og pakter hjelper oss å komme nærmere vår himmelske Fader ved å lære om hans natur, egenskaper og hensikter.

L&p 20:12, 17-18 Gud Fader er uendelig og uforanderlig.

L&p 76:20, 23 Faderen og Sønnen er adskilte og forskjellige personer.

L&p 93:3-5 Faderen og Sønnen er ett.

L&p 130:22 Faderen og Sønnen har et fysisk legeme av kjøtt og ben.

L&p 138:3-4 Vår himmelske Fader elsker sine barn, så han sendte sin Sønn for å frelse menneskeheten.

Mens han ble steinet til døde, så Stefanus Faderen og Sønnen.

DETALJ FRA MOSES SER JEHOVA, AV JOSEPH BRICKEY

Jehova (Jesus Kristus) talte til Moses ansikt til ansikt.

Lære og pakter hjelper oss å lære om Jesus Kristus

Jesus Kristus var den førstefødte av alle vår himmelske Faders åndebarn. I det førjordske liv fikk Jesus all kunnskap og makt og representerte Faderen som Skaperen av verdener. Gjennom sin guddommelige kraft er Herren Jesus Kristus kilden til lys og liv for alle sine skaperverk. Lære og pakter forklarer mange av hans oppgaver i Faderens plan.

L&p 93:21 Jesus Kristus var den førstefødte av alle Guds åndebarn.

L&p 38:1-3 Jesus Kristus fikk all kunnskap og makt før verden ble til.

L&p 76:24 Jesus Kristus representerte Faderen som Skaperen av verdener.

L&p 88:6-13 Jesus Kristus er kilden til lys og liv for alle hans skaperverk.

L&p 45:11; 136:21, 22 Jesus Kristus var Det gamle testamentes Jehova.

L&p 43:34 Jesus Kristus er verdens Frelser.

L&p 18:11-13; 20:21-25 Jesus Kristus led, ble korsfestet, døde og sto opp igjen.

L&p 29:10-12 Jesus Kristus har lovet å komme tilbake til jorden med kraft og herlighet.

Ved hjelp av nyere åpenbaring kan vi lære å bli mer lik Faderen og Sønnen.

Lære og pakter hjelper oss å lære hva Faderen og Sønnen forventer av oss

Mer enn noen annen bok med hellig skrift, gjør Lære og pakter det klart hva evig liv er – nemlig å vende tilbake for å leve sammen med Faderen og Sønnen, motta alt som Faderen har og bli som dem. Den forteller oss også hvordan Jesus Kristus, ved sin forsoning, gjør dette mulig og hva vi må gjøre for å oppfylle kravene han har satt. I tillegg lærer vi i Lære og pakter hva det vil si å følge Jesu Kristi eksempel, ettersom Jesus Kristus, i likhet med oss, ikke hadde en fylde i begynnelsen, men mottok nåde for nåde inntil han hadde all kraft og herlighet.

L&p 1:32; 19:16-19; 58:42-43; 95:1-2 Frelseren tilbyr tilgivelse til dem som omvender seg.

L&p 20:37, 41, 72-74; se også **33:11** Guddommen oppfordrer dem som tror, til å motta dåpen og Den hellige ånd.

L&p 84:19-21 I Det melkisedekske prestedømmes ordinanser blir guddommelighetens kraft tilkjennegitt.

L&p 93:12-14, 16-17 Jesus Kristus mottok nåde for nåde inntil han hadde en fylde.

L&p 20:30-31 Frelseren gir nåde til dem som elsker og tjener ham.

L&p 35:2; 50:40-43 Vi kan bli ett med Faderen og Sønnen.

L&p 93:19-20 Vi kan motta av Faderens herlighet og fylde.

Lære og pakter gir oss et mønster for å oppnå åndelig kunnskap

I tillegg til å undervise og vitne om Faderen og Sønnen, gir Lære og pakter oss et mønster for å tillegne oss åndelig kunnskap om alle medlemmene av Guddommen ved hjelp av Den hellige ånd: Studere Herrens ord, be vår himmelske Fader hjelpe oss å forstå, og utøve tro på Jesus Kristus ved å adlyde hans bud.

Lys og sannhet loves dem som lever etter alle Herrens ord. Det er viktig å lære detaljer om Guddommens natur og deres hensikter. Denne kunnskapen kan føre til at vi flittig søker etter åndelig forståelse og overbevisning om sannheten. Denne kunnskapen bekrefter for oss at vår himmelske Fader og Jesus Kristus kjenner oss personlig, at de elsker oss, og at de ønsker å velsigne oss med evig liv.

L&p 6:5; 76:5-10, 114-118 Vår himmelske Fader ønsker at vi skal be om kunnskap, og lover å gi oss den.

L&p 84:43-48 Faderen underviser oss når vi flittig gir akt på hans ord.

L&p 88:118 Søk lærdom ved studium og ved tro.

Studium og bønn kan åpne for åndelig kunnskap.

DETAILI FRA JOSEPH SMITH FORKYNNER, AV SAM LAWLOR

Joseph Smith tilkjenner Faderens og Sønnens karakter og hensikter.

Konklusjon

Lære og pakter hjelper oss å komme nærmere vår himmelske Fader og hans enbårne Sønn Jesus Kristus ved å åpenbare deres karakter og deres hensikter. Profeten Joseph Smith sammenfattet hvorfor vi kan stole på og sette vår lit til Gud: "Guds hensikter er store, hans kjærlighet ufattelig, hans visdom uendelig og hans makt ubegrenset. Derfor har de hellige grunn til å fryde seg og være glade, i visshet om at 'denne Gud er vår Gud for evig og alltid' (Salmene 48:15)."⁴ ■

NOTER

1. President Joseph Fielding Smith (1876–1972) forklarte: "All åpenbaring siden fallet har kommet gjennom Jesus Kristus, som er Det gamle testamentes Jehova. I all hellig skrift hvor Gud er nevnt, og hvor han har vist seg, var det Jehova ... Faderen [Elohim] har aldri hatt direkte og personlig kontakt med mennesker siden fallet, og han har aldri vist seg annet enn for å presentere og vitne om Sønnen" (*Frelsende læresetninger*, red. Bruce R. McConkie, 3 bind [1954–56], 1:27).
2. Se Gordon B. Holbrook, "The Voice of Jesus Christ in the Doctrine and Covenants," *Ensign*, sep. 2013, 40, 45 (notat 2).
3. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 42.
4. *Læresetninger – Joseph Smith*, 40.

GORDON B. HINCKLEY:
EN PROFET MED
OPTIMISME
OG KLARSYN

*Når du studerer
Læresetninger fra Kirkens
presidenter –
Gordon B. Hinckley
i prestedømmet eller
Hjælpeforeningen i år, kommer
du til å lære av en profet med
grenseløs optimisme, kjærlichkeit
og fremsyn.*

Gordon B. Hinckley ble født 23. juni 1910, sønn av Bryant Stringham Hinckley og Ada Bitner Hinckley. Han ble viet til Marjorie Pay i Salt Lake tempel 29. april 1937, og de fikk fem barn. Han virket som Kirkens 15. president fra 12. mars 1995 til 27. januar 2008.

Av Andrew D. Olsen

Kirkens avdeling for publiseringstjenester

Jeg må plante noen trær hver vår,” skrev president Gordon B. Hinckley i dagboken sin da han var 82 år gammel. “Jeg tror jeg har gjort det i hvert fall de siste 50 årene ... Det er noe storartet ved et tre. Det begynner så veldig lite og vokser gjennom årstidene. Det gir skygge fra den varme sommersonen. Det bærer deilig frukt. Det utfører den bemerkelsesverdige prosessen fotosyntese ... Et tre er et av Den allmektiges bemerkelsesverdige skaperverk.”¹

President Hinckley fortsatte å plante trær til han var godt over 90 år. På mange måter ble hans kjærlighet for planting gjenspeilet i hans tjeneste som apostel og som Kirkens president. Når han plantet, var det et uttrykk for optimisme, en egenskap som også gjennomsyret hans undervisning og hans omgang med andre. Han ga næring til hvert tre, slik han også gjorde med alle mennesker. Og han

så langt inn i fremtiden for å se hva trærne skulle bli, akkurat slik han så de evige mulighetene i hver enkelt person og den store fremtiden for Guds verk.

“Vi har all grunn til å være optimistiske”

“Jeg er en optimist!” erklærte president Hinckley ofte. “Jeg ønsker at vi skal slutte å

oppsøke stormene, og i større grad nyte solskinet.”² Hans optimisme stakk mye dypere enn en positiv innstilling, selv om det var noe han rendyrket. Selve kilden til hans optimisme – kilden som ga den kraft – var hans tro på Gud og hans vitnesbyrd om Guds plan for sine barns lykke og frelse.

Ett utslag av president Hinckleys optimisme var hans faste overbevisning

om at “ting vil ordne seg”.³ Denne setningen, sa eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum, “er kanskje president Hinckleys mest gjentatte forsikring til familie, venner og medarbeidere. ‘Fortsett å prøve,’ sier han. ‘Ha tro. Vær lykkelig. Mist ikke motet. Ting vil ordne seg.’”⁴

Dette budskapet var imidlertid ikke bare til andre. “[Jeg sier det] til meg selv hver morgen,” fortalte president Hinckley en forsamling. “Hvis du gjør ditt beste, vil det ordne

seg. Sett din lit til Gud, og gå fremover med tro og tillit til fremtiden. Herren vil ikke svikte oss.”⁵

President Hinckleys optimisme hjalp ham gjennom prøvelser, følelser av utilstrekkelighet og overveldende press. Han sto ved sin overbevisning om at “ting vil ordne seg”, selv når han opplevde tilbakeslag og skuffelser, hjertesorg og ensomhet.

Selv om han var optimist, bagatelisererte ikke president Hinckley problemer. Han forklarte: “Jeg har sett en god del av denne jord ... Jeg har vært i områder hvor krig herjer og hat ulmer i menneskenes hjerter. Jeg har sett den forferdelige fattigdom som henger over mange land... Jeg har med uro iaktatt samfunnets smuldrende moral.

Og likevel er jeg optimist. Jeg har en enkel og høytidelig tro på at det rette vil seire og at sannheten vil vinne frem.”⁶

Under et intervju med en journalist fra *New York Times* i Nauvoo, Illinois bekreftet president Hinckley mange tragedier og problemer, og så brukte han sin kjærlighet til Kirkens historie for å undervise om optimisme:

“Vi har all grunn til å være optimistiske ... Se på Nauvoo. Se på hva de bygget her på syv år, for så å forlate det. Men hva gjorde de? La de seg ned for å dø? Nei! De tok fatt! De flyttet halvveis over dette kontinentet og pløyde jordsmonnet i en ørken og fikk den til å blomstre som en rose. På det grunnlaget har denne kirken vokst til en stor og verdensomspennende organisasjon som øver positiv innflytelse på mennesker i mer enn 140 land. [Man] kan ikke bygge noe av pessimisme eller kynisme. Når man ser optimistisk på verden og arbeider med tro, vil ting skje.”⁷

President Hinckleys optimisme påvirket også hans sans for humor – et muntert og tiltalende vidd som ga andre en følelse av samhørighet. En gang overnattet han hos

en stavsresident hvis familie bodde i en gammel skolebygning som var omgjort til bolig. Den natten fungerte et klasserom som president Hinckleys soverom. På stavs-konferansen neste dag vitset han: “Jeg [har] sovet i klasserom ved svært mange anledninger før – men aldri i en seng.”⁸

“Vår omtanke må alltid ligge hos den enkelte”

I sin første generalkonferansetale som Kirkens president, sa Gordon B. Hinckley mye om Kirkens vekst. “Vi er i ferd med å bli et stort og verdensomspennende samfunn,” sa han. Han gikk så over til å understreke dette viktige prinsippet: “Vår interesse og omtanke må alltid ligge hos den enkelte ...

[Vi snakker] om tall, men all vår innsats må rettes mot å utvikle den enkelte.”⁹

Som medlem av De tolv apostlers quorum reiste president Hinckley til noen av de mest avsidesliggende områdene i verden, heriblant krigssoner, for å betjene enkeltpersoner. Ingen gruppe var for langt unna eller for liten for

hans oppmerksomhet. Han fortsatte på samme måte som Kirkens president, og reiste mer enn 1,6 millioner kilometer til mer enn 60 land, noen ganger for å møte store grupper, noen ganger bare en håndfull.

I 1996 foretok president og søster Hinckley en 18 dager lang reise til åtte nasjoner i Asia og Stillehavsområdet. Med utgangspunkt i Japan beveget de seg i energisk tempo og møtte tusenvis av mennesker som fylte hver eneste arena. “Dette er følelseladete opplevelser for meg,” skrev president Hinckley mens han var i Korea. “Jeg ser ting som jeg knapt våget å drømme om da jeg kom hit første gang i 1960.”¹⁰ På denne turen innviet han også Hong Kong Kina tempel.

De siste planlagte stoppene var på Filippinene. Etter å ha talt til 35 000 mennesker i Manila, skrev president

Hinckley: "Jeg sto og vinket til dem med sterke følelser i hjertet. Vi dro derfra med tårer i øynene." Tidligere på dagen hadde han vendt tilbake til stedet der han i 1961 hadde holdt en innvielsesbønn for å innlede misjonærarbeid på Filippinene. "Vi klarte bare å finne ett innfødt filippinsk medlem," fortalte han. "Fra det ene medlemmet har Kirken vokst til over 300 000 medlemmer."¹¹

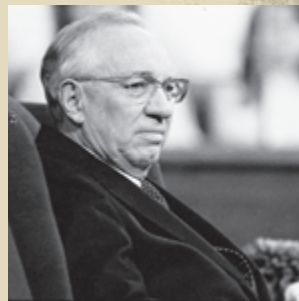
Da president og søster Hinckley tok fatt på hjemveien, fikk de vite at flyet skulle fylle drivstoff på øya Saipan. President Hinckley spurte om det var noen misjonærer på Saipan, og ble fortalt at det var et lite antall. Selv om han var på slutten av en utmattende rundreise, ønsket han å møte de få misjonærene: "Jeg spurte om vi på et eller annet vis kunne få gitt dem beskjed om at vi skulle lande i Saipan ca klokken 19.00, og ville prøve å komme ut på flyplassen for å hilse på dem."

I Saipan noen timer senere sto 10 misjonærer og ca 60 medlemmer av Kirken klare til å ta imot president og søster Hinckley. "De slo armene rundt oss," skrev president Hinckley. "De var så takknemlige for å se oss, og vi var takknemlige for å se dem. Vi kunne bare tilbringe en svært kort stund sammen med dem, ettersom det ikke tok lang tid å fylle drivstoff på flyet. Vi ga dem vår velsignelse og gikk tilbake til flyet."¹²

Et annet typisk eksempel på president Hinckleys omsorg for en enkeltperson fant sted under Vinter-OL i 2002, som ble arrangert i Salt Lake City. Nesten hver dag møtte han presidenter, ambassadører og andre myndighetspersoner. Én dag, kort tid før et møte med Tysklands president, møtte han en 13 år gammel ung kvinne på fødselsdagen hennes. "[Hun] lider av aplastisk anemi, en svært alvorlig sykdom," skrev han. "Vi hadde en veldig hyggelig samtale ... Jeg sa at vi ville huske henne i våre bønner."¹³

President Hinckley hadde en spesiell kjærlighet til Kirkens barn og ungdommer, og de følte det samme for ham. Etter å ha hørt ham tale i Brasil, sa en ung kvinne: "Jeg følte Guds ånd intenst. Da president Hinckley avsluttet sin tale, sa han til oss: 'Dere kan gå herfra, dra hjem og glemme alt jeg har sagt her i dag, men glem aldri at jeg elsker dere.' Jeg kommer aldri til å glemme disse ordene."¹⁴

President Hinckleys hustru Marjorie både deltok i og påvirket hans omtanke for enkeltpersoner. Han skrev: "Alle hun kjenner, ser ut til å elske henne, fordi hun er oppriktig interessert i mennesker. Hun er opptatt av deres problemer og deres behov. Jeg er så heldig som har en slik ledsager."¹⁵

Fra toppen, med klokken: President Hinckley møter medlemmer; sammen med sin kone Marjorie, i Hong Kong, Kina; observerer på en generalkonferanse.

Da deres fem barn var blitt voksne, reiste president og søster Hinckley vanligvis sammen, og søster Hinckley viste sin kjærlighet over hele verden. Når hun møtte misjonærer, pleide hun ofte å overraske foreldrene med en telefonsamtale når hun kom hjem. Hun var også begavet med hensyn til å få kontakt med et stort publikum. "[Marge] vet å si det som gleder og hjelper folk," skrev president Hinckley etter en regionalkonferanse. "Vi andre preker, mens hun ganske enkelt snakker med dem."¹⁶

I president Hinckleys begravelse oppsummerte en av hans rådgivere, president Henry B. Eyring, noe av det han hadde utrettet. Deretter sa han at alle disse prestasjoner hadde én ting felles:

"De hadde alltid til hensikt å velsigne enkeltpersoner med muligheter. Og han tenkte alltid på dem som har minst

muligheter, vanlige mennesker som strever med å takle hverdagens vanskeligheter og den utfordring det er å etterleve Jesu Kristi evangelium. Mer enn én gang prikket han fingeren sin i brystet mitt når jeg kom med et forslag og sa: 'Hal, har du husket på dem som har det vanskelig?'"¹⁷

Fra toppen, med klokken: President Hinckley ved Boston Massachusetts tempel; samhandler med nyhetsmedier; sammen med medlemmer i Ghana.

Fremtidsvyer

I tillegg til president Hinckleys optimisme og hans fokus på enkeltpersoner, hadde han et profetisk fremsyn. Ikke minst handlet dette fremsynet om templer. Tempels ordinanser, understreket president Hinckley, er "de største velsignelser Kirken kan tilby".¹⁸

Da han ble Kirkens president i 1995, var det 47 templer i drift over hele verden. Under hans ledelse mer enn doblet Kirken dette tallet på litt over fem år. Hans mål for templer var dristig og ekspansivt, men hele hensikten var å velsigne enkeltpersoner én etter én.

Inspirasjonen til denne nye epoken med tempelbygging kom i 1997, da president Hinckley reiste til Colonia Juárez i Mexico for å feire 100-årsjubileet for en av Kirkens skoler. Under en lang, støvete kjøretur etterpå,

var han tankefull. "Det ble stille," fortalte sekretæren hans, Don H. Staheli. "Og så, slik jeg forstår det, begynte åpenbaringen å komme. Han hadde tenkt på mindre templer i før, men ikke på den måten han tenkte på dem denne gangen."¹⁹

President Hinckley beskrev senere prosessen: "Jeg begynte å spørre meg selv hva som kunne gjøres for å gjøre det mulig for disse menneskene å ha et tempel ... Mens jeg mediterte over dette, slo det meg at ... vi kan bygge alle de nødvendige bestanddelene av et tempel inn i en relativt liten bygning ... Jeg skisserte en plan ... Hele bildet kom svært tydelig til mitt sinn. Jeg tror av hele mitt hjerte at det var inspirasjon, at det var åpenbaring fra Herren. Jeg kom hjem og snakket med mine rådgivere om det, og de var enige. Jeg fremla det så for De tolv, og de var enige."²⁰

På generalkonferansen fire måneder senere gjorde president Hinckley den historiske bekjentgjørelsen om at Kirken skulle begynne å bygge mindre templer i områder hvor det ikke var nok medlemmer til å rettferdiggjøre større templer. "Vi er fast bestemt på ... å bringe templene til folket og gi dem alle muligheter til å motta de dyrebare velsignelsene som tempelarbeid medfører," sa han.²¹

På neste generalkonferanse gjorde president Hinckley en annen historisk bekjentgjørelse, da han sa at planene nå var iverksatt for å ha 100 templer i drift innen utgangen av år 2000. "[Vi går] frem i en målestokk vi aldri før har opplevd," sa han.²² Da han rapporterte om fremdriften med tempelbyggingen i april 1999, uttrykte han seg på velkjent vis: "Dette er en enorm oppgave, og det oppstår mange problemer, men uansett hvor vanskelig det ser ut, blir alt løst, og jeg er sikker på at vi vil nå vårt mål."²³

I oktober 2000 reiste president Hinckley til Boston, Massachusetts for å innvie Kirkens tempel nummer 100 – ett av 21 han innviet dette året på fire kontinenter. Ved slutten av hans liv var 124 templer fullført og ytterligere 13 var bekjentgjort eller under oppføring.

President Hinckleys fremtidsvyer fikk ham til å søke inspirasjon om andre måter å velsigne Guds barn på.

Han led kvaler over nøden og fattigdommen han så, så han ledet en betydelig utvidelse av Kirkens humanitære arbeid, først og fremst blant dem som ikke er medlem av Kirken. Han innførte også Det vedvarende utdannelsesfond for å hjelpe Kirkens medlemmer i fattige land.

Fra dette fondet kunne de få lån til å betale for utdanning de trengte for å få bedre arbeid, noe som ville hjelpe dem å sprengte fattigdommens lenker og bli selvhjulpne. Pr. 2016 hadde mer enn 80 000 personer fått mulighet til utdanning eller opplæring ved hjelp av lån fra dette fondet.

Mange andre eksempler på president Hinckleys profesjonelle fremsyn, som for eksempel "Familien – en erklæring til verden" og byggingen av Konferansesenteret, er tatt med i *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Gordon B. Hinckley*.

"Mitt vitnesbyrd"

Noen dager før sin 91-årsdag, skrev president Hinckley: "Jeg trenger ikke å plante lenger, men jeg vil det. Det er min natur."²⁴ Uansett alder, enten han var ung misjonær

eller 97 år gammel profet, var det også hans natur å plante evangeliets frø og stiklinger i hjertet til mennesker over hele verden. Han var medlem av De tolv apostlers quorum i 20 år. Deretter var han rådgiver i Det første presidentskap i 14 år. Da han ble Kirkens president i en alder av 84 år, ledet han den gjennom nesten 13 år med dynamisk vekst.

Sentralt i president Hinckleys liv i tjeneste sto hans vitnesbyrd om Jesus Kristus og hans evangelium som ble gjengitt gjennom profeten Joseph Smith. I en generalkonferansetale med tittelen "Mitt vitnesbyrd", uttrykte han følgende vitnesbyrd, delvis gråtkvalt:

"Av alt det jeg er takknemlig for i dag, er det noe som har en fremtredende plass. Det er et levende vitnesbyrd om Jesus Kristus ...

Han er min Frelser og min Forløser. Ved å gi sitt liv, i smerte og ubeskrivelig lidelse, har han bøyd seg ned for å løfte meg, og hver og en av oss, og alle Guds sønner og døtre, fra det evige mørkets avgrunn som følger døden ...

Han er min Gud og min Konge. Fra evighet til evighet vil han regjere og styre som kongers Konge og herrers Herre. Det vil ikke være noen ende på hans herredømme. Hans herlighet vil aldri slukne ...

Takknemlig, og med uforminsket kjærlighet, bærer jeg vitnesbyrd om disse ting i hans hellige navn."²⁵ ■

NOTER

1. Gordon B. Hinckleys dagbok, 22. mars 1993.
2. Gordon B. Hinckley, *Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes* (2000), 101.
3. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Gordon B. Hinckley* (2016), 67.
4. Jeffrey R. Holland, "President Gordon B. Hinckley: Stalwart and Brave He Stands," *Ensign*, juni 1995, 4.
5. *Læresetninger – Gordon B. Hinckley*, 327-28.
6. I Conference Report, okt. 1969, 113.
7. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 412.
8. Dagbok, nov. 4, 1973.
9. *Læresetninger – Gordon B. Hinckley*, 288.
10. Dagbok, 22. mai 1996.
11. Dagbok, 30. mai 1996.
12. Dagbok, 1. juni 1996.
13. Dagbok, 22. feb. 2002.
14. I "Profeten talte til ungdom," *Til minne om: President Gordon B. Hinckley, 1910-2008* (Tillegg til *Liahona*, mars 2008), 15.
15. Dagbok, nov. 23, 1974.
16. Dagbok, 14. mai 1995.
17. Henry B. Eyring, i *Læresetninger – Gordon B. Hinckley*, 202.
18. *Læresetninger – Gordon B. Hinckley*, 313.
19. Don H. Staheli, utskrift av en muntlig historie (2012), 85, Kirkehistorisk bibliotek.
20. Dagbok, 6. mars, 1999. Denne oppføringen er et sammendrag av hans tale under den første innvielses sesjonen for Colonia Juárez Mexico tempel. President Hinckley hadde vurdert mindre templer i mer enn 20 år (se *Læresetninger – Gordon B. Hinckley*, 33, 309-10).
21. Gordon B. Hinckley, "Noen tanker om templer, det å holde på konvertitter og misjonærtjeneste," *Lys over Norge*, jan. 1998, 50.
22. *Læresetninger – Gordon B. Hinckley*, 300.
23. Gordon B. Hinckley, "Verket ruller fremad," *Liahona*, juli 1999, 4.
24. Dagbok, 18. juni 2001.
25. *Læresetninger – Gordon B. Hinckley*, 311-12.

Av eldste
Christoffel
Golden
i De sytti

Tapper

I VÅRT VITNESBYRD OM FRELSEREN

Hver og en av oss vil bli bedt om å handle i øyeblikk som er vanskelige, men avgjørende. Disse øyeblikkene vil fastslå hvem vi er og hva vi har blitt.

Som ung mann ble jeg for mange år siden innkalt til militæret i Sør-Afrika. Jeg ble tilordnet en tropp med soldater som var gode menn, men som hadde en råhet i måten de snakket og oppførte seg på som noen ganger kjennetegner menn som tjenestegjør i militæret.

Omgitt av slike innflytelser oppdaget jeg at det ikke alltid var like lett å etterleve evangeliets normer. Men fra begynnelsen av militærtjenesten var jeg glad for å kunne stå opp for min tro. Jeg gjorde det klart at jeg ikke ville være med på en oppførsel som jeg visste var gal. Jeg er glad for å kunne si at mennene i min tropp – noen motvillig til å begynne med – etter hvert fikk respekt for mine normer.

Ved en anledning, på en militær treningsleir, sto en gruppe av oss rundt et leirbål på en vakker, mørk, skyfri og stjernefylt kveld. Noen av mennene i troppen drakk øl, mens jeg nippet til et glass mineralvann. Samtalen var hyggelig, uten upassende snakk.

I løpet av kvelden kom noen få menn fra en annen enhet over til vår glade lille gruppe. En av disse mennene snudde seg mot meg, la merke til mineralvannet, og gjorde narr av meg fordi jeg ikke drakk øl sammen med de andre. Før jeg rakk å svare, ble jeg overrasket da en av vennene mine irettesatte mannen.

“Vi foreslår at du går nå,” sa han. “Vi vil ikke at noen snakker til Chris på den måten! Han er faktisk den eneste blant oss som lever som en sann kristen.”

Med det forsvant mannen stille inn i den mørke natten. I det øyeblikket, selv om jeg var litt brydd over det uventede komplimentet, var jeg takknemlig fordi jeg hadde valgt å følge Paulus' råd om å være "et forbilde for de troende" (1 Timoteus 4:12).

Du står også overfor valg, spesielt der du nå befinner deg i livet, når din ånd på en unik måte er innstilt og mottakelig for de store muligheter som venter deg. Spørsmålet er, hva vil du ønske å skrive om deg selv om 5, 10, eller 20 år – eller kanskje til og med på slutten av livet?

Hva vil det si å være tapper?

I et av de mest bemerkelsesverdige syn som er nedtegnet i hellig skrift, beskrev profeten Joseph Smith tilstanden til dem som vil arve det celestiale rike etter at de er oppstandne og er blitt dømt. Dette kapitlet i Lære og pakter (kapittel 76) åpenbarer også tilstanden og omstendighetene til dem som ikke vil være i stand til å arve det celestiale rike, men som isteden er kandidater til det terrestriale og det telestiale rike.

Når det gjelder dem som vil arve det terrestriale rike, lærer åpenbaring oss at de "er jordens hederlige mennesker som ble forblindet ved menneskers list... [og] som mottar av [Guds] herlighet, men ikke av hans fylde" (L&p 76:75-76). Så lærer vi dette forbløffende prinsippet: "Disse er de som ikke er tapre i Jesu vitnesbyrd, derfor oppnår de ikke vår Guds rikes krone" (L&p 76:79; uthevelse tilføyd).

Forestill deg dette. Vil vi gå glipp av det celestiale rikets herlighet, med alle sine dyptgripende og evige velsignelser, bare fordi vi ikke var tapre i vårt vitnesbyrd om Jesus her på jorden i vår korte, jordiske prøvetilstand?

Hva innebærer det å være tapper i Jesu vitnesbyrd? En Herrens apostel i vår tid erklærte:

"Det er å være modig og dristig, å bruke all vår styrke, energi og evner i striden mot verden, å kjempe troens gode

kamp ... Tapperhetens store hjørnestein i rettferdighetens sak er lydighet mot hele evangeliets lov.

Å være tapper i Jesu vitnesbyrd er å 'komme til Jesus Kristus, og bli fullkommengjort i ham', det er å fornekte oss 'all ugudelighet', og 'elske Gud' av all vår 'makt, sinn og styrke.' (Moroni 10:32.)

Å være tapper i Jesu vitnesbyrd er å ha tro på Kristus og hans evangelium med urokkelig overbevisning. Det er å vite sannheten av, og guddommeligheten i Herrens verk på jorden ...

Å være tapper i Jesu vitnesbyrd er å 'streve fremover med standhaftighet i Kristus, og ha et fullkomment, klart håp og kjærlighet til Gud og alle mennesker.' Det er 'å holde ut til enden.' (2 Nephi 31:20.) Det er å etterleve vår religion, å praktisere det vi forkynner, å holde budene. Det er en manifestasjon av 'ren og usmittet gudsyndyrkelse' i menns liv, det er å 'se til de farløse og enker i deres nød, og å holde seg uplettet av verden.' (Jakobs brev 1:27.)

Å være tapper i Jesu vitnesbyrd er å tøyلة våre lidenskaper, kontrollere vår appetitt, og heve oss over kjærlighet og ondskap. Der er å overvinne verden slik han gjorde, han som er vårt store eksempel, og som selv var den tapreste av alle vår Faders barn. Det er å være moralsk ren, å betale vår tiende og offergaver, holde sabbatsdagen hellig, be med all hjertets iver, og legge alt vårt på alteret hvis vi blir bedt om å gjøre det.

Å være tapper i Jesu vitnesbyrd er å ta Herrens side i enhver sak. Det er å stemme slik han ville stemt. Det er å tenke som han tenker, ha tro på det han tror på, si det han ville sagt, og gjøre det han ville gjort i samme situasjon. Det er å ha Kristi sinn, og bli ett med ham slik han er ett med Faderen."¹

Her må jeg legge til noe vår Frelser, den Herre Jesus Kristus, forkynte i løpet av sin jordiske tjenestegjering:

"Dere må ikke tro at jeg er kommet for å bringe fred på jorden. Jeg er ikke kommet for å bringe fred, men sverd.

*Å være tapper
er å etterleve
vår religion, å
praktisere det vi
forkynner, og å
holde budene.*

Jeg er kommet for å sette skille mellom en mann og hans far, mellom en datter og hennes mor, mellom en svigerdatter og hennes svigermor,

og en manns husfolk skal bli hans fiender.

Den som elsker far eller mor mer enn meg, er meg ikke verd. Den som elsker sønn eller datter mer enn meg, er meg ikke verd.

Og den som ikke tar sitt kors og følger etter meg, er meg ikke verd.

Den som finner sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det" (Matteus 10:34–39).

Vårt formål i jordelivet er intet mer eller mindre enn å forberede oss til å igjen bo i vår kjære himmelske Faders nærhet som likeverdige arvinger med Jesus Kristus. Denne vidunderlige tilstand i evige familier sammen med

vår hustru eller ektemann og våre barn og utvidede familie, er tilgjengelig for alle, selv om noen vil få oppleve disse velsignelsene en gang på andre siden av sløret.

Slike velsignelser krever at vi tar opp vårt kors og forblir tapper inntil enden, i vårt vitnesbyrd og i vår tjeneste for vår Herre og Frelser.

Forberedelse til handling

Veien som ligger foran hver enkelt av oss, er fylt med utallige muligheter og belagt med en rekke utfordringer. Det kreves at vi tar mange avgjørelser hver dag – noen små og tilsynelatende uvesentlige, andre dype og med varig effekt.

Det er en kjensgjerning at hver og en av oss vil bli bedt om å handle i øyeblikk som er vanskelige, men avgjørende. Disse øyeblikkene vil fastslå hvem vi er, og hva vi har blitt.

De kommer ofte når det er ubeleilig og upopulært å handle rettferdig eller tappert. Du vil oppdage når du skriver din livshistorie, at de mest avgjørende øyeblikk du noensinne vil komme ut for, er når du står alene.

Jeg viser her til en historie om en som sto alene midt under stor motstand. En gang i løpet av november 1838 ble profeten Joseph Smith og andre, inkludert eldste Parley P. Pratt (1807-57), lenket og fengslet i Richmond, Missouri, USA.

Eldste Pratt skrev ned følgende hendelse under fengselsoppholdet:

“En av de lange nettene hadde vi ligget og forsøkt å sove til over midnatt, og våre ører og hjerter hadde verket mens vi i timevis måtte lytte til vaktene uanstendige vitser, fæle eder, fryktelige gudsbespottelser og skitne språk. Med oberst Price i spissen, gjenga de for hverandre sine bragder av plyndring, mord, ran, osv., som de hadde gjort

blant ‘Mormonene’ da de oppholdt seg ved Far West [Missouri] og omegn. De skrøt til og med av at de med makt hadde begått overgrep mot hustruer, døtre og jomfruer, og av at de hadde skutt eller slått ut hjernen på menn kvinner og barn.

Jeg hadde lyttet til jeg ble så kvalm, sjokkert, forferdet og så fylt med rettmessig indignasjon at jeg hadde vanskelig for å avholde meg fra å reise meg og irettesette vaktene. Jeg hadde imidlertid ikke sagt noe til Joseph eller noen av de andre, selv om jeg lå ved siden av ham og visste at han var våken. Med ett reiste han seg og talte med en tordenrøst, som en brølende løve, og uttalte, så langt jeg kan huske, følgende ord:

‘STILLE, dere djevler i helvetes dyp! I Jesu Kristi navn irettesetter jeg dere, og befaler dere å være stille, jeg vil ikke leve et eneste minutt til og høre et slikt språk! Slutt å snakke slik, ellers skal dere eller jeg dø I DETTE ØYEBLIKK!’

Han sluttet å snakke. Han sto oppreist, forferdelig og majestetisk. I lenker, uten våpen, rolig, uberørt og ærverdig som en engel, så han ned på vaktene som krøp sammen, hvis våpen ble senket eller kastet på bakken, hvis knær klappet sammen, og som sammenkrøpet inn i et hjørne, eller sittende på huk foran hans føtter, ba om nåde, og forble stille til vaktskiftet kom.”²

Det mot profeten Joseph Smith viste, er ikke unikt for profeter eller eldre medlemmer av Kirken. En hendelse i President Joseph F. Smiths liv (1838–1918) viser dette. Høsten 1857, da 19-årige Joseph F. kom tilbake fra sin misjon på Hawaii, USA, sluttet han seg til et vogntog i Californina. Det var en vanskelig tid for de hellige. Johnstons hær marsjerte mot Utah, og mange hadde bitre følelser mot Kirken.

En kveld kom flere banditter ridende inn i leiren mens de bannet, sverget og kom med trusler om å skade enhver mormon de kunne finne. Det meste av vogntoget var gjemt i buskene, men Joseph F. tenkte med seg selv: “Skal jeg flykte fra disse karene? Hvorfor skulle jeg være redd for dem?”

Med den beslutning gikk han bort til en av inntrengerne, som med pistol i hånden, ropte, “Er du ‘mormon?’”

Joseph F. svarte, “Ja, det er jeg, en vaskeekte sådan, tvers igjennom og fra topp til tå.”

Da banditten hørte det, grep han hånden hans og sa, “Du er jammen ——— den hyggeligste karen jeg noen gang har truffet! Kom med labben, unge mann, det gleder meg å se at noen virkelig har sine meningers mot.”³

Du er nå involvert i noen av de viktigste øyeblikk i ditt liv! Du skriver nå, og vil fortsette å skrive, din egen personlige historie, øyeblikk

for øyeblikk, og dag for dag. Det vil komme tider når du trenger å handle, mens ved andre anledninger vil du fornuftig nok forholde deg rolig. Muligheter vil komme, avgjørelser må tas, og utfordringer må bli konfrontert!

I vår himmelske Faders store plan for lykke, må du alltid huske at du aldri er alene! Mange i dette livet, og flere på den andre siden av sløret, til og med dagen i dag, ber til Herren for deg. Stor kraft er deg gitt gjennom ordinansene du har mottatt og paktene du har inngått. Fremfor alt, din kjære himmelske Fader og hans Sønn – vår frelser Jesus Kristus, vår Talsmann – er alltid tilstede for å hjelpe deg gjennom livet. I en dyptgripende læresetning i Frelserens jordiske tjenestegjering, ga han en invitasjon til hver levende sjel, og derfor til enhver av oss:

“Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile!

Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet. Så skal dere finne hvile for deres sjeler.

For mitt åk er gagnlig, og min byrde er lett” (Matteus 11:28-30).

Jeg bærer mitt høytidelige vitnesbyrd om at vår himmelske Fader og hans Sønn, Herren Jesus Kristus, virkelig lever. Jeg vitner også om at Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige på alle tenkelige måter er Herrens gjenopprettede Kirke og Guds rike på jorden.

Måtte jeg – og alle de som deler dette vitnesbyrd – alltid forbli tapre i denne sak. ■

Fra en tale, “Å være tapper,” gitt på LDS Business College 17. juni, 2014. Hele talen er tilgjengelig på engelsk, på ldsbc.edu.

NOTER

1. Bruce R. McConkie, “Be Valiant in the Fight of Faith,” *Ensign*, nov. 1974, 35.
2. *Autobiografi av Parley Parker Pratt*, red. Parley P. Pratt Jr. (1938), 210-11.
3. Se *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph F. Smith* (1999), 104.

STÅ FOR DET DU TROR PÅ

“Måtte vi alltid være tapre og beredt til å stå for det vi tror på, og om vi må stå alene, måtte vi gjøre det tappert, styrket ved kunnskapen om at vi aldri er alene når vi står sammen med vår Fader i himmelen.”

Thomas S. Monson,
“Våg å stå alene,”
Liahona, nov. 2011, 67.

Av eldste
Gary E.
Stevenson

i De tolv apostlers
quorum

KJØP forstand

FOR ALT DITT GODS

Virkelig forstand vil komme til dere når dere innser den gjensidige avhengigheten mellom studium og bønn, hvis dere har en fast beslutning om å tjene mens dere lærer og tjener penger, og hvis dere stoler på og setter deres lit til vår Herre Jesus Kristus.

Mye av mitt liv som student dreide seg om biblioteket. Hver gang jeg gikk inn der, ble jeg møtt med et skilt over inngangsdøren, hvor det sto: “Kjøp forstand for alt ditt gods” (Ordspråkene 4:7).

Vi vet alle at vi husker ved hjelp av repetisjon. Derfor har jeg dette skriftstedet i Ordspråkene uutslettelig gravert i mitt sinn, etter å ha lest det hver gang jeg kom inn på biblioteket i løpet av mine fire år med grunnutdannelse.

Den samme oppfordringen vil jeg gi til hver av dere: “Kjøp forstand for alt ditt gods.” Jeg vil også oppfordre dere til å tenke på betydningen av dette skriftstedet, og hvordan det kan være til nytte for dere. Jeg har gjort det. Jeg har snudd og vendt på det i tankene mine om og om igjen, og min tolkning av dets betydning har utviklet seg betraktelig. Kanskje dere kan ha nytte av mine betraktninger.

Et forstandig hjerte

Som ung misjonær i Japan strevde jeg med å lære et vanskelig språk, og jeg hørte noen gloser tidt og ofte. Hilsener som *ohayo gozaimasu* (god morgen) eller *konnichiwa* (god ettermiddag), var to av dem. En annen var *wakarimassen*, som betyr: “Jeg forstår ikke.” Dette ordet, sammen med en håndbevegelse fra side til side, synes å være et favorittsvar fra japanske kontakter rettet til unge misjonærer når de forsøker å innlede samtaler.

Til å begynne med, da jeg reflekterte over betydningen av “kjøp forstand for alt ditt gods”, tenkte jeg på *forstand* mer i form av denne typen forståelse: Det jeg kan høre med mine ører og forstå i mitt sinn. Jeg tenkte på japanerne som sa *wakarimassen*. Forstår jeg eller ikke?

Når jeg har studert og lagt merke til bruken av ordet *forstand* i Skriftene og i de levende profeters ord, har jeg imidlertid kommet frem til en dypere betydning. Tenk

Planet Nine?

silver
47

Ag

107.868

gold
79

Au

196.967

aurum

STOL PÅ HERREN OG HANS LØFTER

“Å være et eksempel på tro betyr at vi stoler på Herren og hans ord. Det betyr at vi er i besittelse av og gir næring til den tro som vil veilede våre tanker og handlinger. Vår tro på Herren Jesus Kristus og vår himmelske Fader vil påvirke alt vi gjør. Midt i vår tids forvirring, samvittighetskvaler og hverdagens uro, blir en fast tro som et anker for oss.”

President Thomas S. Monson,
“Vær et forbilde og et lys,”
Liahona, nov. 2015, 87.

Til vår intelligens føyer vi kunnskap, erfaring, visdom, og hjelp fra Den hellige ånd gjennom bønn. Bare da kan vi nå en forstand i vårt hjerte.

over disse ordene fra eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum da han var Kirkens presiderende biskop:

“Først begynner vi med den intelligens som vi ble født med. Til vår intelligens føyer vi kunnskap mens vi søker etter svar, studerer og utdanner oss selv. Til vår kunnskap føyer vi erfaring som skal føre oss til et visdomsnivå. Til vår visdom føyer vi Den hellige ånds hjelp gjennom våre bønner når vi ber om åndelig veiledning og styrke. Da og bare da når vi en *forståelse* i vårt hjerte – som motiverer oss til å ‘gjør[e] hva er rett, la så følgene komme’. (*Salmer*, 1985, nr. 133.) Følelsen i et *forstående* hjerte gir oss en forsikring slik at vi ikke bare vet, men også gjør det som er rett, uansett hvordan forholdene er. *Forståelsen* i vårt hjerte kommer fra et nært samvirke mellom studium og bønn.”¹

Overvei igjen: “Kjøp forstand for alt ditt gods.” Forstand i denne sammenheng følger intelligens, kunnskap, erfaring, visdom og tilskyndelser fra Den hellige ånd – som alt sammen fører til at vi vet og gjør det som er rett.

De fleste av dere nærmer dere eller har kommet til et avgjørende veiskille i livet. Dere blir mer selvstendige for hvert år, og dere går dypere inn i “for alt ditt gods”-fasen av livet. Hva slags gods er det dere kommer til å få? Dere vil kanskje få en ektemann eller hustru, deres egen familie eller en jobb, for å nevne noe.

For å forvalte disse svært viktige tingene vi “får”, må vi også tilegne oss “forstand”, slik skriftstedet lærer oss. Denne forstanden kommer ved en kombinasjon av studium og bønn. Sagt på en annen måte, må vi stole på og sette vår lit til vår Herre Jesus Kristus. Alma beskrev dette da han sammenlignet ordet med et frø. Han sa: “Det begynner å opplyse min *forstand*, ja, jeg begynner å fryde meg over det” (Alma 32:28; uthevelse tilføyd).

President Thomas S. Monson siterer ofte et skriftsted fra Ordspråkene som legger til enda en dimensjon til denne forståelsen: “Sett din lit til Herren av hele ditt hjerte, og stol ikke på din forstand” (Ordspråkene 3:5).²

Når vi stoler på Herren, vil en større forståelse komme fra ham og inn i vårt hjerte.

“Herren holder sin hånd over oss”

La meg gi et eksempel på en sterk kvinne som spilte en sentral rolle i gjenopprettelsen, som stolte på Herren, og som ikke stolte på sin egen forstand.

Kort tid etter at Kirken ble organisert i Palmyra, New York, ble Joseph Smiths mor, Lucy Mack Smith, igjen i Waterloo, New York, sammen med en stor gruppe hellige mens hennes mann, Joseph sr., og noen av deres sønner, blant dem Joseph jr., reiste før henne til Kirtland, Ohio. Hennes oppgave var å bringe denne gruppen til Ohio når hun fikk beskjed fra sin sønn, profeten.

Beskjeden kom tidlig på våren 1831. Lucy begynte, med hjelp fra noen av brødrene, å forflytte gruppen til Buffalo, New York, i den hensikt å foreta reise til Ohio med skip på Eriesjøen. Hun sa: “Da brødrene betraktet våren tilstrekkelig i anmarsj til å ferdes på vannet, begynte vi alle å forberede vår flytting til Kirtland. Vi leide en båt ... og ... vi var til sammen åtti sjeler.”

Så, da de la ut på Erie-kanalen på vei til Buffalo, sa hun: “Jeg kalte da brødrene og søstrene sammen og minnet dem om at vi reiste på Herrens befaling, på samme måte som fader Lehi gjorde da han dro fra Jerusalem, og hvis vi var trofaste, hadde vi de samme grunner til å forvente Guds velsignelser. Jeg ønsket at de skulle være alvorfulle *og løfte sitt hjerte til Gud i bønn*, så vi kunne ha fremgang.”

Omtrent halvveis til Buffalo fra Waterloo ble det umulig å ferdes langs kanalen. Tilstandene for de 80 hellige var ubehagelige, og knurring oppsto nesten umiddelbart. Lucy, som stolte på Herren, måtte forene deres tro. Hun sa: “Nei, nei ... dere kommer ikke til å sulte, brødre, eller noe av den sorten. Bare vær tålmodige, og slutt å knurre. Jeg er ikke det minste i tvil om at Herren holder sin hånd over oss.”

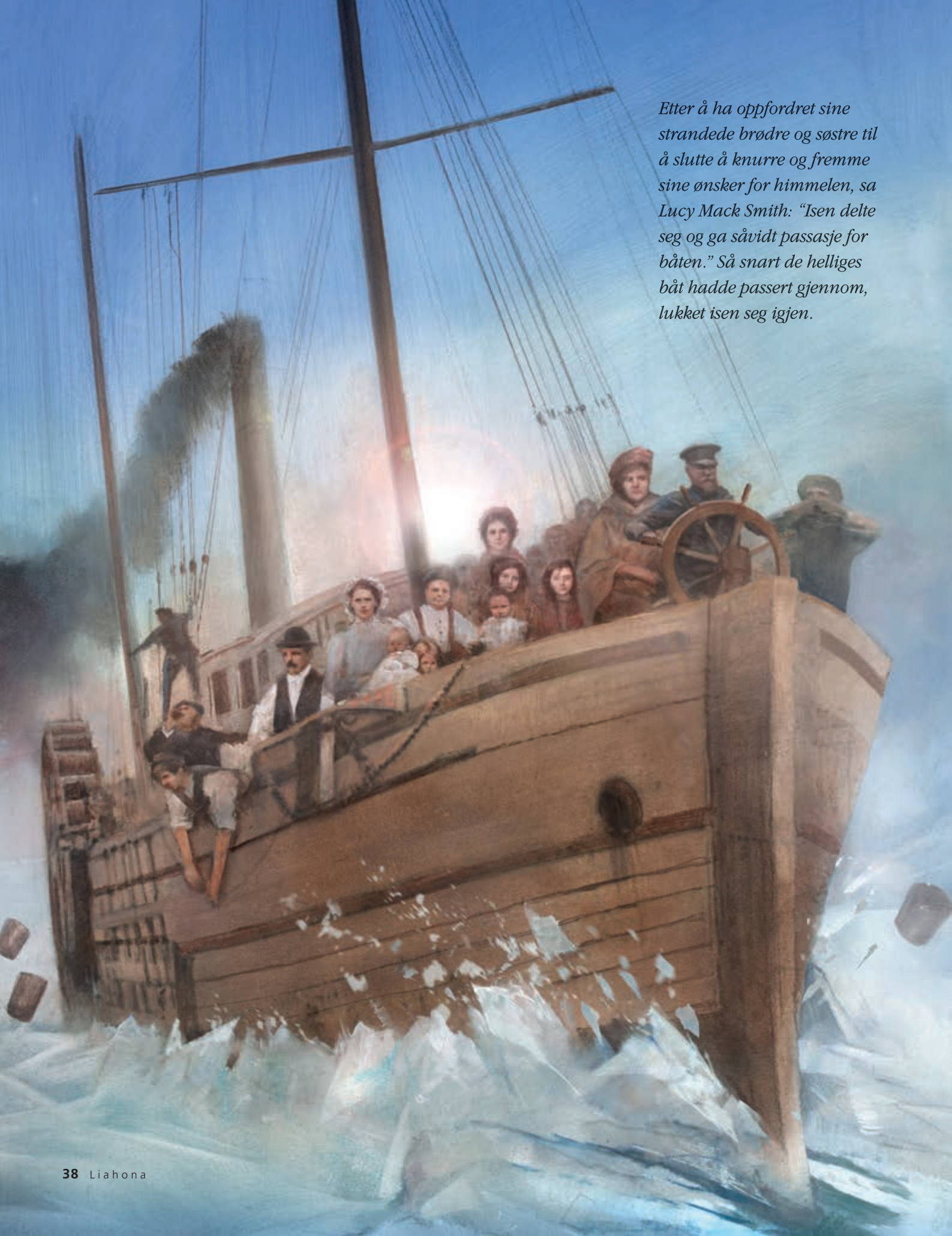
Da de kom til Buffalo på den femte dagen etter å ha forlatt Waterloo, var havnen ved Eriesjøen frosset. De fikk plass på skipet til kaptein Blake, en mann som kjente Lucy Smith og familien hennes.

Etter noen dager rapporterte Lucy, på tross av at forholdene på skipet ikke var slik at det var tilrådelig for alle å bli der mens de ventet på avreise: “Kaptein Blake ba passasjerene om å bli ombord fra da av, for å være klare til å dra på et øyeblikks varsel. Samtidig sendte han ut en mann for å måle dybden på isen, som, da han kom tilbake, rapporterte at den hadde hopet seg opp til en høyde på 6 meter, og at det var hans mening at vi kom til å bli værende i havnen i minst to uker til.”

Dette var overveldende nyheter for gruppen. Det var smått med forsyninger, og forholdene var vanskelige. Lucy Mack Smith nedtegnet også sin formaning til de hellige: “Dere hevder å sette deres lit til Gud, så hvordan kan dere knurre og klage slik dere gjør! Dere er enda mer urimelige enn Israels barn var, for her lengter mine søstre etter gyngestolene sine, og brødre som jeg forventet fasthet og energi fra, erklærer at de virkelig tror de vil sulte i hjel før reisen er over. Og hvorfor er det slik? Har noen av dere manglet noe? ... Hvor er deres tro? Hvor er deres tillit til Gud? Kan dere ikke forstå at alle ting ble skapt av ham, og at han hersker over sine egne henders gjerninger? Og tenk om alle de hellige her løftet sitt hjerte i bønn til Gud om at veien må bli åpnet før oss, hvor lett ville det ikke være for ham å fjerne isen, slik at vi på et øyeblikk kunne være på vei!”

Legg merke til mor Smiths store tro her – hvordan hun valgte å stole på Herren, og hvordan hun ba de hellige som var sammen med henne, om ikke å stole på sin egen forstand:

‘Nå, brødre og søstre, hvis dere alle vil oppsende deres ønsker til himmelen om at denne isen må brytes opp og vi bli fri, like sikkert som at Herren lever, vil det skje.’ I samme øyeblikk hørtes en lyd som tordenbrak. Kapteinen ropte: ‘Alle mann på plass.’ Isen delte seg og ga såvidt passasje for båten, så smal at skovlene på vannhullet ble revet av med et smell da båten passerte, noe som sammen med kapteinens kommandoer, sjøfolkernes hese svar, larmen fra isen og tilskuernes rop og forvirring, skapte et voldsomt opptrinn. Vi hadde så vidt kommet

Etter å ha oppfordret sine strandede brødre og søstre til å slutte å knurre og fremme sine ønsker for himmelen, sa Lucy Mack Smith: "Isen delte seg og ga såvidt passasje for båten." Så snart de helliges båt hadde passert gjennom, lukket isen seg igjen.

gjennom åpningen da isen lukket seg igjen, og brødrene fra Colesville sto igjen i Buffalo, ute av stand til å følge etter oss.

Da vi forlot havnen, utbrøt en av dem som sto der: 'Det var den "mormon"-gjengen! Den båten ligger over 20 centimeter dypere i vannet enn noen gang før, og tro meg, hun vil synke – ingenting kunne ha vært sikrere.' De var faktisk så sikre på det at de gikk rett til [nyhets]kontoret og fikk publisert at vi hadde sunket, slik at da vi kom til Fairport, leste vi i avisene nyheten om vår egen død."³

"Stol ikke på din forstand"

"Kjøp forstand for alt ditt gods," eller sagt på en annen måte: "Sett din lit til Herren av hele ditt hjerte, og stol ikke på din forstand" (Ordspråkene 3:5).

Jeg har personlig sett hjertesorgen og skadevirkningene på dem som har fokus på verdslig "gods" og ikke på Herrens "forstand". Det virker som om de som stoler på sin egen forstand eller setter sin lit til kjødets arm, har lettere for å utvikle et uforholdsmessig fokus på eller bli besatt av materiell vinning, prestisje, makt og status. Men å holde "godset" i samsvar med denne Skriftenes veiledning i form av "forstand", vil temme ditt timelige begjær. Det vil sette dine aktiviteter som et produktivt medlem av samfunnet og Herrens rike, i riktig perspektiv.

Som ung student full av ambisjoner, hørte jeg en respektert og fremgangsrik mentor foreslå at vi ville styre våre ambisjoner på en god måte ved å følge rekkefølgen "Lære, tjene penger, utføre tjeneste". President Gordon B. Hinckley (1910-2008) forklarte et mønster som fører til at vi stoler på Herren og setter vår lit ham, fremfor oss selv. Han sa: "Vi har alle et firedelt ansvar. For det første har vi ansvar for våre familier. For det annet har vi ansvar overfor våre arbeidsgivere. For det tredje har vi ansvar for Herrens arbeid. For det fjerde har vi ansvar for oss selv."

Vi trenger en balanse. President Hinckley foreslo at vi kan ivareta dette firedelte ansvaret ved hjelp av

familiebønn, familiens hjemmeaften, familiens skriftstudium, ærlighet og lojalitet til vår arbeidsgiver, at vi utfører våre oppgaver i Kirken, personlig skriftstudium, hvile, rekreasjon og mosjon.⁴

Den amerikanske filosofen og poeten Ralph Waldo Emerson sa: "Vår tid er, i likhet med alle tider, en svært god tid, om vi bare vet hva vi skal gjøre med den."⁵

Heldigvis trenger aldri siste-dagers-hellige lete særlig langt for å få vite hva de skal gjøre. Med deres kunnskap om en kjærlig himmelsk Fader og den store planen for lykke, har dere ror som stikker dypt ned i vannet. Da gjelder det bare å stikke årene også godt ned i vannet, og trekke hardt og jevnt.

I en generalkonferansetale siterte president Monson fra Ordspråkene, slik han hadde gjort før: "Sett din lit til Herren av hele ditt hjerte, og stol ikke på din forstand. Kjenn ham på alle dine veier! Så skal han gjøre dine stier rette." Så sa han: "Det har vært en gjenganger i mitt liv."⁶ For et flott liv å etterligne.

Jeg har store forventninger til hver enkelt av dere, slik også Faderen og Sønnen har. Jeg avslutter der jeg begynte – med formaningene som finnes i Ordspråkene: "Kjøp forstand for alt ditt gods."

Oppnå virkelig forstand. Den vil komme til dere når dere innser den gjensidige avhengigheten mellom studium og bønn, hvis dere har en fast beslutning om å tjene mens dere lærer og tjener penger, og hvis dere stoler på og setter deres lit til Herren. ■

Fra talen "Lean Not unto Thine Own Understanding", som han holdt under en andakt ved Brigham Young University 14. januar 2015. Hele talen finnes på engelsk på speeches.byu.edu.

NOTER

1. Robert D. Hales, "Rettferdige valg," *Lys over Norge*, jan. 1989, 8; uthevelse tilføyd.
2. Se for eksempel president Thomas S. Monson, "Avslutningsord," *Liahona*, mai 2010, 112.
3. Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith by His Mother, Lucy Mack Smith* (1979), se 195-99, 202-205; uthevelse tilføyd.
4. Se Gordon B. Hinckley, "Fryd dere over privilegiet det er å tjene," *Verdensomspennende opplæringsmøte for ledere*, 21. juni 2003, 22, 23.
5. Ralph Waldo Emerson, i "The American Scholar," en tale han holdt 31. august 1837 ved University of Cambridge.
6. Thomas S. Monson, "Avslutningsord," 112; sitat fra Ordspråkene 3:5-6.

RESPEKT FOR KVINNER – UANSETT ALDER

Jeg ble kalt til å undervise Det aronske prestedømme i grenen min, og én søndag var temaet respekt for kvinner. I løpet av leksjonen snakket vi om at enhver kvinne fortjente respekt, fra hun er nyfødt og til voksen alder, slik det står i Det aronske prestedømmes håndbok.

Gabriel (navnet er endret), en av de unge mennene i klassen, sa at for ham er en kvinne en jente som er gammel nok til å være hans mor og enhver jente som er yngre enn det, skulle respektere ham fordi han er en mann. Ingen andre i klassen var enig med ham, noe som var vanskelig for ham å tro.

Vi fortsatte å snakke om hvordan man viser respekt for kvinner, og jeg fortalte dem at én ting jeg gjør er å gi fra meg plassen min på lokalbussen når en kvinne kommer ombord, selv om det betyr å stå i 30-40 minutter før jeg kommer til bestemmelsesstedet.

En eldre kvinne kom inn på bussen, og jeg reiste meg og tilbød henne plassen min.

Jeg fortalte dem at menn burde stå og la kvinnene få setene. Gabriel følte fremdeles ikke godt for leksjonen.

To dager senere gikk jeg ombord på en buss og satte meg foran. Alle setene var fulle da en mann og hans unge datter kom ombord og gikk bakover i bussen. Kort tid senere kom en eldre kvinne inn på bussen, og jeg reiste meg og tilbød henne plassen min.

En mann bak meg prikket meg på skulderen, pekte bakover i bussen og sa at en ung mann hadde bedt ham om å få min oppmerksomhet. Jeg gikk bakover for å se hvem denne unge mannen var. Alle i nærheten smilte fordi den unge mannen nettopp hadde gitt plassen sin til mannen og hans fire år gamle datter som hadde kommet ombord tidligere. Det var Gabriel, den unge mannen i prestedømsklassen min som ikke hadde følt godt for temaet respekt for kvinner.

Han sa til meg: “Jeg fulgte med for

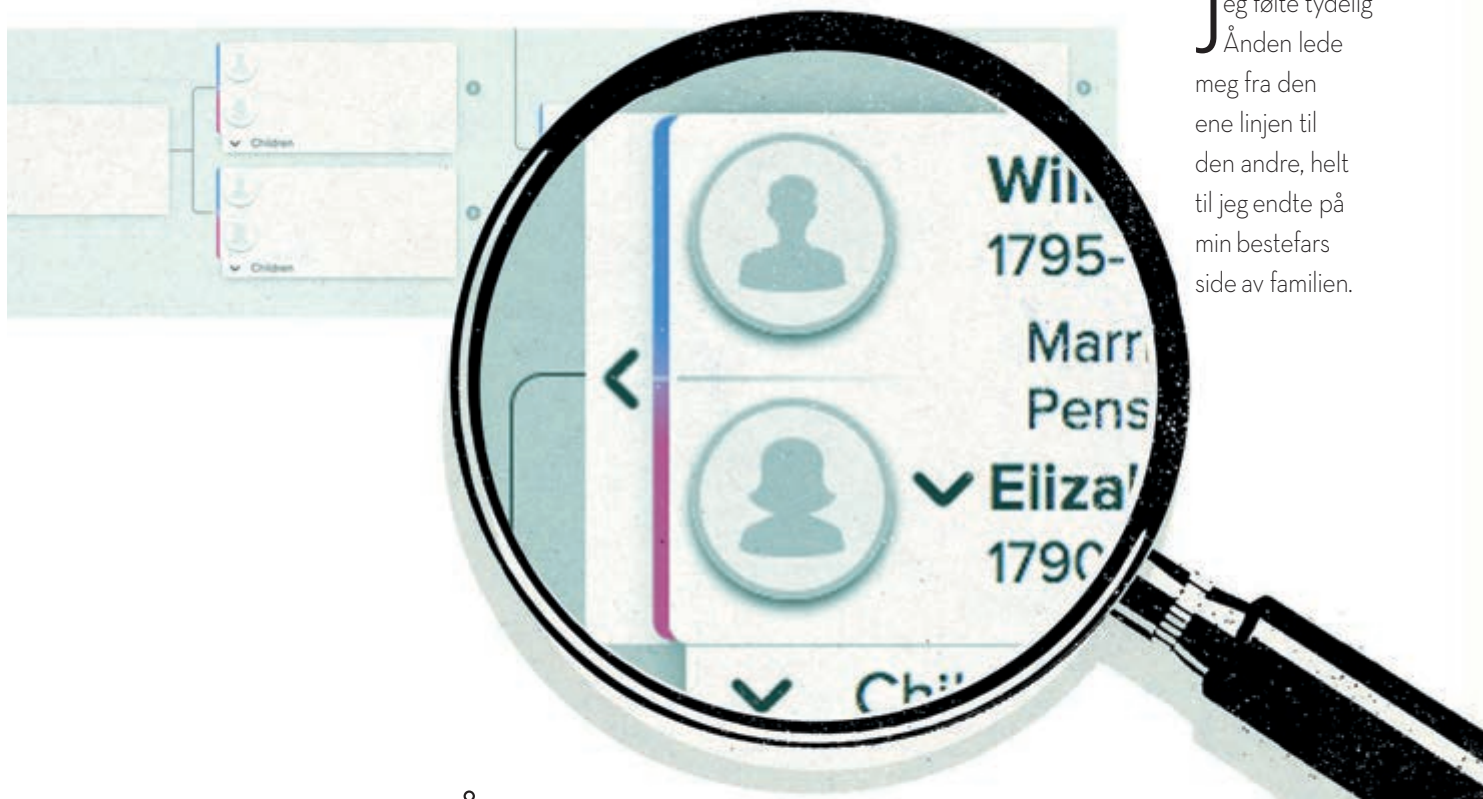
å se om du ville reise deg for kvinnen som kom inn på bussen. Jeg ble rørt da jeg så at du gjorde det, og jeg husket leksjonen vår på søndag, og måtte reise meg for den lille jenta og faren hennes.”

Jeg ble svært glad for å se at våre unge menn etterlever det de blir undervist i Kirken. Før mente han at respekt bare var forbeholdt eldre kvinner, men etter søndagsleksjonen vår valgte han å vise respekt for en fire år gammel jente.

Jeg var også glad for at jeg hadde valgt å etterleve det jeg underviste, og dermed hadde hjulpet ham å lære å vise respekt for kvinner i alle aldre. Jeg lurte på hva han ville ha følt hvis jeg ikke hadde reist meg for kvinnen på bussen. Jeg kom til å tenke på et skriftsted: “Om dere vet dette, da er dere salige, så sant dere gjør det” (Johannes 13:17). ■

Owie Osaretin Friday, Edo, Nigeria

Jeg følte tydelig
Ånden lede
meg fra den
ene linjen til
den andre, helt
til jeg endte på
min bestefars
side av familien.

HVEM ER KLAR NÅ?

En søndag etter det siste møtet av en generalkonferanse, følte jeg en svært spesifikk tilskyndelse til å logge inn på min FamilySearch-konto og gjøre litt slektshistorie. Jeg nølte med å arbeide med min slektshistorie fordi jeg aldri hadde hatt noe særlig fremgang med mine andre forsøk. Familien min er ganske flink med slektshistorie, og jeg hadde bare en tanke i bakhodet om at det ikke var mer å gjøre.

Jeg lente meg tilbake og sukket frustrert da jeg så på blindsporet jeg hadde prøvd å arbeide med i mange år, og håpet at dette skulle være dagen da jeg skulle finne litt informasjon. Jeg begynte mine vanlige søk gjennom folketellings-, vigsels- og fødselsopptegetninger, og etter en time

hadde jeg fremdeles ikke funnet noe. Da tilskyndet den samme Ånd som hadde hvisket til meg hele helgen gjennom konferansemøtene, meg til å be og finne ut hvem som var klar til å få sitt arbeid utført nå.

Da jeg avsluttet bønningen min, gikk jeg tilbake til mitt eget navn og beveget meg frem gjennom linjen. Jeg følte tydelig Ånden lede meg fra den ene linjen til den andre, helt til jeg endte på min bestefars side av familien. I løpet av den neste timen blomstret Ånden i rommet, og jeg fant seks navn å ta med til templet. Da jeg var ferdig med å anmode om navn til templet, kikket jeg ned på noen av opptegetningene jeg hadde mottatt informasjon fra. Jeg fikk tårer i øynene og følte dyp glede – informasjonen hadde

kommet fra kartotekførere som frivillig hadde brukt av sin tid til å legge inn opptegetninger om forfedrene mine. I takknemlighet kartotekførte jeg navn for andre den neste timen.

Den dagen svulmet mitt vitnesbyrd av takknemlighet av to grunner. Den ene var at under generalkonferansen hadde Ånden ledet meg til å gjøre slektshistorisk arbeid, og til å vite hvilke navn jeg skulle søke etter. Den andre var for medlemmer av Kirken over hele verden som kartotekfører navn, slik at sånne som meg kan finne våre forfedre tydelig og raskt og fremskynde arbeidet deres. Det var et tydelig og sterkt vitnesbyrd for meg om at Guds verk sprer seg over hele verden. ■

Leisa Wimpee, Nevada, USA

EN SPEIDERLEDERS BØNN

Jeg var speiderleder, og ledet 20 unge menn og to ledere på en aktivitetstur i Syd-Utah.

Da vi kom til avkjøringen som gikk til leirplassen, stoppet jeg og gransket ørkenen foran meg. Jeg hadde tatt denne turen mange ganger, men av en eller annen grunn kunne jeg ikke se noe jeg gjenkjente. Jeg så til venstre og til høyre for å prøve å finne noe kjent.

Uansett hvor mange veier jeg svingte inn på, var det bare blindveier.

Det begynte å bli mørkt. Til slutt stoppet jeg og ba alle sammen om å

bli der de var. Jeg tok en lommelykt og sa at jeg skulle finne veien til fots, og gi dem signal når jeg hadde funnet veien.

Det jeg egentlig gjorde, var å knele ned og be vår himmelske Fader hjelpe oss ut av denne knipen. Jeg utøste mitt hjerte til Ham, og forklarte hvor godt forberedt jeg var, hvor glad jeg var i guttene, hvor takknemlig jeg var for fedrene som hadde blitt med oss, og min absolutte tro på at han ville besvare bønnen min raskt. Jeg avsluttet bønnen og reiste meg. Jeg forventet å reise meg, rette lommelykten ut i

mørket, og at strålen umiddelbart ville falle på den rette veien.

Men ingenting skjedde.

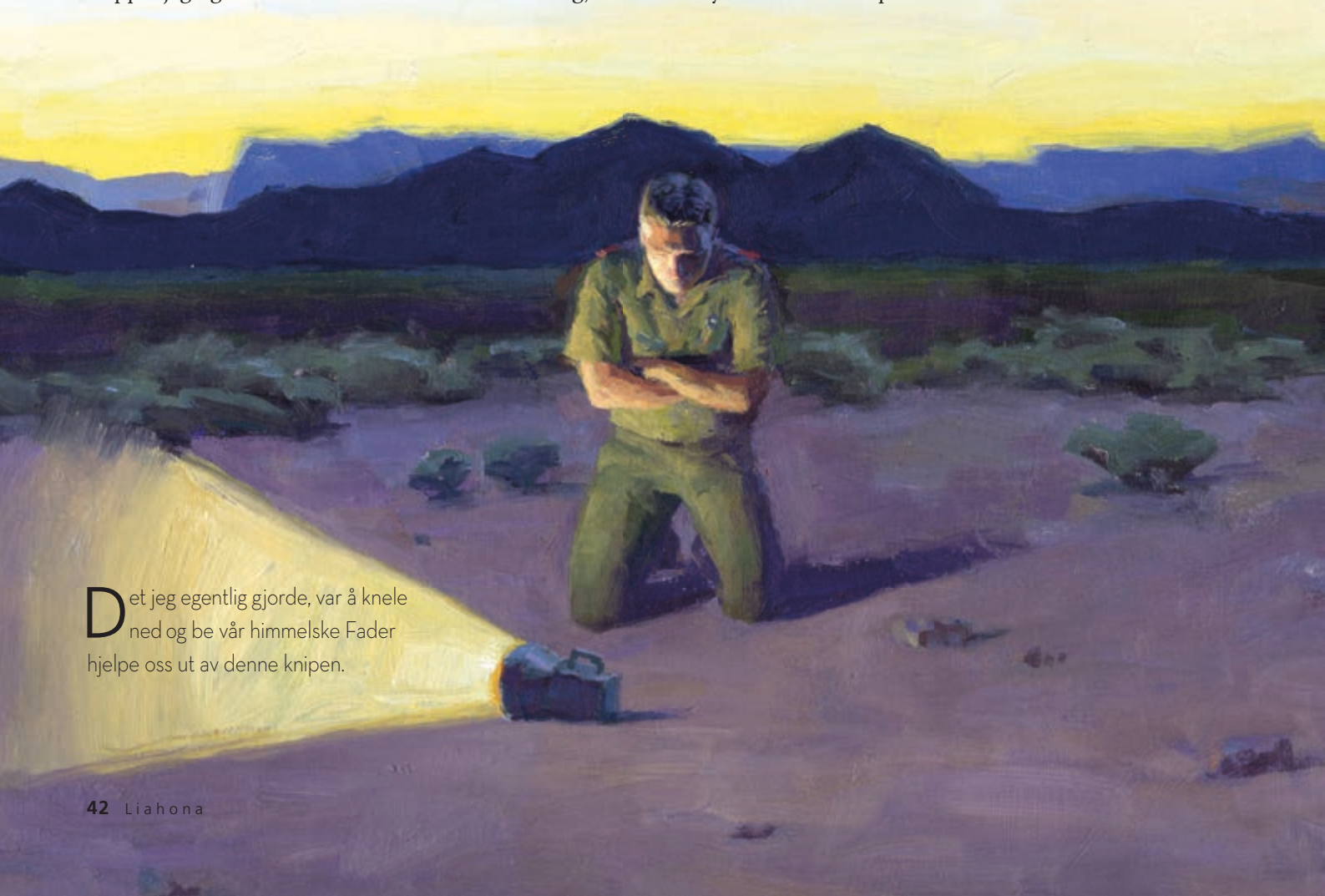
Jeg gransket stille horisonten så langt lysstrålen rakk.

Fortsatt ingenting.

Jeg kunne ikke tro det. Jeg *visste* at så snart jeg reiste meg, ville jeg se veien. Jeg *visste* at Herren ikke ville svikte meg, spesielt ikke når så mange var avhengige av meg.

Jeg måtte nå møte to frustrerte fedre med bilene fulle av bråkete, utålmodige unge menn, som alle spurte: "Er vi fremme snart?"

Det jeg egentlig gjorde, var å knele ned og be vår himmelske Fader hjelpe oss ut av denne knipen.

Jeg ba om unnskyldning og forsikret dem om at jeg hadde foretatt denne turen 20 ganger i mitt liv, og at jeg visste at veien var der. Jeg kunne bare ikke se den.

Til slutt bestemte vi oss for å kjøre inn til byen og leie to hotellrom. Vi skulle starte med friskt mot på lørdag morgen.

Siden vi ikke kunne gjøre opp bål for å tilberede middagene vi hadde med oss, dro vi til den lokale pizza-restauranten vi hadde sett i utkanten av byen.

Pizzaen var deilig og guttene var fornøyd, men jeg hadde likevel dårlig samvittighet for hotell- og middagsregningen.

Mens vi spiste, lurte jeg på hvorfor vår himmelske Fader ikke hadde besvart bønnen min, da jeg plutselig hørte et kraftig drønn.

Jeg reiste meg, åpnet døren i pizza-restauranten, og så det voldsomste regnskylllet jeg noensinne hadde sett. Jeg så lynnedslag i nordvest – rett i nærheten av der jeg hadde bedt om et svar under en time tidligere. Da kom Ånden over meg, og det gikk opp for meg at Herren *hadde* besvart min bønn!

Neste morgen var himmelen blå, og da vi dro tilbake til labyrinten av grusveier, kjørte jeg rett til den avkjøringen jeg hadde vært på leting etter kvelden før. Jeg vet nå at bønnen noen ganger blir besvart med et nei, men de blir *alltid* besvart. ■

Tony Rogerson, Utah, USA

Ventemodus Start på nytt Avslutt

Logg av

Jeg hadde frigjort mye tid – tid som jeg nå bruker til å ta meg av og leke med barna mine, lese og studere.

JEG MÅTTE JUSTERE MINE PRIORITERINGER

Kort tid etter at jeg begynte med vår familieblogg, så jeg at jeg brukte hele fritiden min på å oppdatere den og tenke på hvordan jeg kunne gjøre den mer kreativ eller tiltalende. Jeg brukte mye tid på å lese andres blogger også.

I løpet av noen uker hadde bloggging fått høyere prioritet enn mitt daglige skriftstudium og annen lesning. Jeg klarte ikke å konsentrere meg når jeg studerte, jeg hadde ikke lyst til å lese så mye, og jeg følte at Ånden manglet i mitt liv. Jeg hadde mindre tålmodighet med barna mine, og tiden jeg burde ha tilbragt sammen med dem, brukte jeg på datamaskinen.

Det var ikke det at bloggging var upassende. Det er tross alt en fin måte å holde kontakten med familie og venner på. Men ettersom jeg kunne føle at fokuset mitt beveget seg bort fra ting som ville gi meg en sterk åndelig grunnvoll, visste jeg at noe måtte endres.

Jeg begynte med å innrømme for meg selv at jeg ikke trengte å blogge

hver dag, og at jeg ikke trengte å sjekke andres blogger daglig heller. Jeg fant ut at jeg fortsatt kunne bruke en del av fritiden på datamaskinen, men først etter at jeg var ferdig med mitt skriftstudium og annen lesning. Når jeg hadde gjort de viktigste tingene, var det vanligvis ikke mye tid igjen til bloggging, men det var greit. Jeg hadde frigjort mye tid – tid som jeg nå bruker til å ta meg av og leke med barna mine, lese og studere.

Etter bare noen dager med justerte prioriteringer, la jeg merke til at jeg følte Ånden mer i livet mitt igjen.

Jeg vet at når jeg hver dag prioriterer å gjøre det som vil gavne meg åndelig, vil jeg føle Ånden mer og mer i hverdagen. Jeg vet at å sette av tid til å studere Skriftene, lese Kirkens tidsskrifter og annen god litteratur, og tenke på det som har evig betydning, kan hjelpe meg å bli en bedre hustru, en bedre mor og et bedre medlem av Herrens kirke. ■

Jinny Davis, Texas, USA

Av eldste
C. Scott Grow
i De sytti

PROFETISKE PRINSIPPER FOR *TROFASTHET*

For mer enn 20 år siden avsluttet jeg min tjeneste som misjonspresident i Sør-Amerika. Min hustru Rhonda og jeg har sett både store triumfer og hjerteskjærende tragedier i våre misjonærs liv i løpet av de 20 årene som har gått.

Flertallet av våre misjonærer er lykkelig beseglet i templet, oppdrar rettskafne barn og sender dem på misjon, i tillegg til å virke trofast i kall i Kirkens hjelpeorganisasjoner og i prestedømmet. Noen er imidlertid mindre aktive, noen er gift og skilt, og noen har blitt utelukket fra Kirken.

Hva har gjort forskjellen for våre tidligere misjonærer? Hva kunne noen av dem ha gjort annerledes for å unngå personlig tragedie? Hva med deg? Hvor vil du være om 20 år? Hvilke beslutninger og forpliktelser må du gjøre nå og i fremtiden for å holde deg trofast?

Jeg foreslår 10 prinsipper som vil hjelpe deg.

1 GI DITT VITNESBYRD KONTINUERLIG NÆRING

De åndelige opplevelsene på en misjon danner et fundament av tro som kan velsigne deg gjennom hele livet. Dette fundamentet av tro kan bare svekkes ved forsømmelse eller synd.

Jeg intervjuet nylig en hjemvendt misjonær som er mindre aktiv, og hevder at han har mistet sin tro. Jeg spurte ham om han ba og studerte

**Hvilke beslutninger
og forpliktelser
må du gjøre nå og
i fremtiden for å
holde deg trofast?**

Mormons bok, slik han gjorde da han var misjonær. Han sa at han ikke gjorde det, fordi han hadde mistet troen på Joseph Smith.

Jeg følte meg tilskyndet til å stille ham dette spørsmålet: "Befatter du deg med pornografi?" Han svarte ja. Jeg sa det ikke var rart at han hadde mistet vitnesbyrdet sitt.

Jeg forklarte at et vitnesbyrd hverken er mer eller mindre enn Den hellige ånd som vitner for vår sjel om evangeliet og den gjenopprettede kirke. Hvis vi ikke ber og studerer Skriftene, svekkes Åndens innflytelse i vårt liv, og dermed også vår motstandskraft mot fristelse. Når vi synder og bli urene, mister vi Den hellige ånds veiledning fullstendig. Uten Åndens kontinuerlige vitnesbyrd kan vi lett begynne å tro at vi ikke har et vitnesbyrd, og kanskje aldri har hatt det.

Vitnesbyrdet trenger kontinuerlig næring. Denne næringen kommer ved personlig bønn, daglig skriftstudium – spesielt Mormons bok – og tjeneste i Kirken hele vårt liv.

2 FØLG RÅDENE FRA LEVENDE PROFETER OG APOSTLER

Jeg skal gjennomgå profetiske råd som kan hjelpe deg å ha et lykkelig ekteskap, en trofast familie, og et godt liv. Jeg snakker om “Familien – en erklæring til verden”. Jeg skal dele noen viktige deler av denne erklæringen, som ble utstedt av Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum i 1995. Vi oppholder disse brødrene som profeter, seere og åpenbarere. De er Guds talsmenn blant hans barn på jorden.

Den dagen Kirken ble organisert, sa Gud om sin profet: “For hans ord skal dere motta som om de kom fra min egen munn, i all tålmodighet og tro.” Så lover Herren timelige og evige velsignelser når vi følger profetenes råd: “For ved å gjøre disse ting skal helvetes porter ikke få makt over dere, ja, og Gud Herren vil drive mørkets makter bort fra dere og få himlene til å ryste til deres gavn og til sitt navns ære” (L&p 21:5-6).

For en velsignelse i disse vanskelige tider.

3 BLI BESEGLET I TEMPLET, OG HOLD DINE PAKTER

Profetene, seerne og åpenbarerne “erklærer høytidelig at ekteskap mellom mann og kvinne er innstiftet av Gud, og at familien står sentralt i Skaperens plan for hans barns evige fremtid”. De tilføyer: “Den guddommelige plan for lykke muliggjør en fortsettelse av familieforholdet på den andre siden av graven. Hellige ordinanser og pakter som er tilgjengelige i hellige templer, gjør det mulig for enkeltmennesker å vende tilbake til Guds nærhet og for familier å bli evig forenet.”¹

Den viktigste avgjørelsen du tar i livet, “er å gifte [deg] med den rette person på det rette sted ved den rette myndighet”², og deretter å holde dine tempelpakter. Det er ingen opphøyelse uten en tempelbesegling.

For å kvalifisere seg til opphøyelse, må et ektepar inngå “den nye og evige pakt, og den [må bli] beseglet på dem ved Forjettelsens Hellige Ånd av ham som er salvet” – profeten. Hvis vi holder våre tempelpakter, vil vi “arve troner, riker, fyrstedømmer og makter, herredømmer, alle høyder og dybder ... og herlighet i alle ting ... en herlighet som skal være en fylde og en fortsettelse av ætten evindelighet og alltid” (L&p 132:19; se også vers 7).

En tempelbesegling inneholder løftet om evige velsignelser i det neste liv, og øker sannsynligheten for et lykkelig ekteskap i dette liv. Som en innviet sønn eller datter av Gud, har du inngått en pakt om å komme til jorden i denne tid for å bygge opp Guds rike. Denne oppbyggelsen av riket omfatter ditt eget tempelektenskap.

4 SAMARBEID MED GUD OM Å BRINGE HANS ÅNDEBARN TIL JORDEN

Familieerklæringen lyder: “Den første befaling Gud ga til Adam og Eva, gjaldt deres mulighet, som mann og hustru, til å bli foreldre. Vi erklærer at Guds befaling til sine barn om å bli mange og fylle jorden fortsatt står ved makt.”

Familier i dag er mindre enn de var for en generasjon siden – også Kirkens familier. Vi kan alltid finne grunner til å rettferdiggjøre å utsette eller begrense antall barn vi får. For eksempel: “Vi må fullføre studiene først” eller “Vi trenger en bedre jobb, slik at vi kan ha mer penger” eller “Hvorfor drepe hele gleden ved ekteskapet ved å få barn?”

Du har blitt velsignet med et vitnesbyrd om Jesu Kristi gjengitte evangelium. Du har evighetens velsignelser å tilby dine barn. Ikke heng deg opp i tanken at du må gi dem alt det timelige. Den største gaven du har å tilby dine barn, er tilgang til alt det som er åndelig i Guds rike.

Når du ydmykt rådfører deg med din ektefelle om å få barn, må dere huske at dere er ungdom av den edle fødselsrett. Vær så snill å ikke holde Gud utenfor rådslagningene deres. Del fødselsretten med så mange åndesønner og -døtre som Gud er beredt til å sende til deres hjem. De var tross alt hans barn lenge før de vil bli deres.

Med tro på Gud og hans profetiske ord, går dere frem uten unnskyldning eller nøling og skaper deres egen evige familie.

5 HENGI DEG IKKE TIL PORNOGRAFI ELLER ANNEN UMORALSK ADFERD

Erklæringen fortsetter: “Barn har rett til å bli født innenfor ekteskapets bånd og til å bli oppdratt av en far og en mor som hedrer ekteskapsloftene med fullstendig troskap.”

Fullstendig troskap innebærer å være både fysisk og følelsesmessig trofast mot din ektefelle. Pornografi og Internett-forhold er eksempler på følelsesmessig utroskap. Når en ektefelle bruker pornografi, bryter han eller hun en hellig tillit av den mest intime art. Den uskyldige ektefellen føler seg forrådt. Tryggheten og tilliten i ekteskapet svekkes. Utroskap blir ofte følgen av pornografi.

Jeg skal formidle noen følelser fra en mann som hadde blitt beseglet i templet, men mistet sin familie på grunn av pornografi og et Internett-forhold med en kvinne. I sorg skriver han: “Jeg brydde meg ikke om det som sto i min patriarkalske velsignelse, nemlig at Satan ikke hadde noen makt over meg, bortsett fra den jeg ga ham. Jeg ga ham rikelig, og sakte men sikkert tok han den og brukte denne makten til å ødelegge mitt liv sammen med min hustru og mine barn. Jeg elsket dem av hele mitt hjerte, og gjør det fortsatt, og vil alltid gjøre det, men denne kjærligheten var ikke nok til å overvinne den makten jeg villig ga Satan til å ødelegge livet mitt. Kirkens læresetninger ga [oss] en måte å vende tilbake til vår himmelske Fader som en familie som var beseglet for tid og all evighet, dersom jeg bare hadde lyttet og tatt hensyn til dem, men til slutt gjorde jeg ikke det.”

For en tragedie.

6 UNDERVIS OG ETTERLEV EVANGELIET HJEMME

Erklæringen lærer oss ting vi må gjøre for å være lykkelige i hjemmet. “Lykke i familien oppnås med størst sannsynlighet når den er grunnlagt på vår Herre Jesu Kristi læresetninger. Gode ekteskap og familier opprettes og opprettholdes når de bygger på prinsippene tro, bønn, omvendelse, tilgivelse, respekt, kjærlighet, medfølelse, arbeid og sunne aktiviteter.”

Da min hustru og jeg var et ungt ektepar, prøvde vi gjentatte ganger å legge oss til vanen med å lese i Skriftene sammen som familie hver dag. Da vårt eldste barn var rundt syv år gammel, klarte vi endelig å gjøre det til en daglig vane. Å lese var det første vi gjorde om morgenen, og vi fortsatte trofast fra da av. Så snart det var blitt en vane for de andre barna, var de yngre barna ivrige etter å delta når de ble gamle nok. Det hendte ofte at vi måtte lese før klokken 06.00 på grunn av Morgenseminar.

Unge ektepar kan starte sine egne gode familietradisjoner – som daglig familiens skriftstudium, familiebønn og å forberede barna til misjon og tempelekteskap.

7 RESPEKTER FARS OG MORS OPPGAVE I FORBINDELSE MED BARNEOPPDRAGELSE

Erklæringen gir oss også noen viktige råd om barneoppdragelse: “En mor er først og fremst ansvarlig for å ha omsorg for sine barn. I disse hellige ansvarsoppgaver er fedre og mødre forpliktet til å hjelpe hverandre som *likeverdige partnere*.”

Noen ganger kan den ene av foreldrene føle at han eller hun er bedre kvalifisert til å oppdra og disiplinere barna. Profetene i denne evangelieutdeling har gjentatte ganger sagt at mann og hustru danner et partnerskap i ekteskapet, og at alle beslutninger om familien bør tas i fellesskap og harmoni.

Likeverdige partnere skal være likeverdige partnere. Rådfør dere med hverandre, og be sammen. Bli veiledet av Ånden til å vite hvordan dere mest effektivt kan oppdra deres barn sammen. Deres evige fremtid vil bli påvirket av deres avgjørelser.

8 BRUK DIN HANDLEFRIHET TIL Å VELGE Å FØLGE FRELSEREN

Beslutningen om hvor du vil være om 20 år eller 20 århundrer, er helt opp til deg. Du er fri til å velge. Men evige konsekvenser kommer av dine valg. På grunn av Frelserens forsoning, er menneskene “forløst fra fallet, [og de er] blitt fri for evig, kjenner godt fra ondt, for å *handle på egenhånd* og ikke bli påvirket av noe annet enn lovens straff på den store og siste dag ifølge de befalinger som Gud har gitt.

Og de er fri til å velge frihet og evig liv gjennom alle menneskers store Mellommann, eller til å velge fangenskap og død ifølge djevelens fangenskap og makt, for

han forsøker å gjøre alle mennesker ulykkelige likesom han selv er” (2 Nephi 2:26-27; uthevelse tilføyd).

Satan hater deg på grunn av den du er og det du representerer. Han ønsker å gjøre deg ulykkelig, slik han er. Jesus Kristus elsker deg. Han betalte prisen for dine synder. Han ga sitt liv for deg. Han oppfordrer deg til å følge ham og omvende deg, om nødvendig. Når du velger å følge Frelseren, vil du ha “glede i dette liv og evig liv i den kommende verden”.³

9 UTVIKLE TRO TIL Å HOLDE UT TIL ENDEN

Tro kommer når du blir omvendt til Herren. Profeten Nephi sa: “Derfor må dere streve fremover med standhaftighet i Kristus og ha et fullkomment, klart håp og kjærlighet til Gud og alle mennesker. Hvis dere derfor strever fremover, nyter Kristi ord og holder ut til enden, se, så sier Faderen: Dere skal få evig liv” (2 Nephi 31:20).

President Thomas S. Monson sa nylig følgende på generalkonferansen: “Fremtiden er like lys som deres tro.”⁴ Det innbefatter tro til å utholde og overvinne alle hindringer, herunder krenkelser, svik og skuffelse. Din tro til å holde ut vil bestemme din fremtid, til og med din evige fremtid.

10 UNDERKAST DEG GUDS VILJE

Jeg ber om at Gud har rørt ved din sjel med et ønske om å gjøre det bedre og bli bedre, og om å følge rådene fra våre levende profeter. Jeg håper du har følt et ønske om å styrke din beslutning om å bli alt som Gud har forutordinert deg til å være.

“Brødre [og søstre], skal vi ikke gå fremad i en så stor sak? Gå fremover og ikke tilbake! Friskt mot ... og fremad til seier! ... La oss derfor som en kirke og et folk og som siste-dagers-hellige, ofre til Herren et offer i rettferdighet” (L&p 128:22, 24).

Hva kan ditt individuelle offer til Gud være? Det er den ene gaven han aldri ville kreve av deg. Det er å ofre din egen vilje for å underkaste deg hans vilje. Det er å legge din handlefrihet på det personlige offers alter.

En av *forelesningene om tro* som ble utarbeidet av de tidlige Brødrene i denne evangelieutdeling, uttrykker det slik: En religion som ikke krever at man ofrer alt, har aldri tilstrekkelig kraft til å frembringe den tro som er nødvendig for liv og frelse.”⁵

Din handlefrihet er det eneste som virkelig er ditt, som du kan gi som et offer til Gud. Ved frivillig å gi din vilje til Hans vilje, vil du bli som ham.

Jeg avslutter med mitt vitnesbyrd om Frelseren. I den grad du utøver tro på Jesus Kristus, innretter din vilje etter Guds vilje, følger rådene fra hans profeter og adlyder Åndens tilskyndelser, vil du være trofast, lykkelig og fremgangsrik. ■

Fra talen “Hvor vil du være om 20 år?” som han holdt under en andakt ved Brigham Young University–Idaho 15. mai 2012. Du finner hele talen på engelsk på web.byui.edu/devotionalsandspeeches.

NOTER

1. “Familien – En erklæring til verden”, *Liahona*, nov. 2010, 129; uthevelse tilføyd.
2. Bruce R. McConkie, “Agency or Inspiration?” *New Era*, jan. 1975, 38.
3. Gordon B. Hinckley, *Caesar, Circus, or Christ?* Brigham Young University Speeches of the Year (26. oktober 1965), 8; se også Russell M. Nelson, “Åndelige evner,” *Lys over Norge*, jan. 1998, 15.
4. Thomas S. Monson, “Vær ved godt mot,” *Liahona*, mai 2009, 92.
5. *Lectures on Faith* (1985), 69.

SPØR

Jakobs brev 1:5-6

“Om noen av dere mangler visdom, da må han be til Gud – for Gud gir alle, villig og uten bebreidelse – og så skal han få den. Men han må be i tro, uten å tvile. For den som tviler, ligner en bølge på havet, som drives og kastes av vinden.”

Hvorfor ble dette temaet valgt, og hva betyr det for deg? Bror Stephen W. Owen, Unge menns generalpresident, og søster Bonnie L. Oscarson, Unge kvinners generalpresident, deler sine tanker.

HVORFOR DETTE SKRIFTSTEDET?

Søster Oscarson: Herren vet hvilket budskap dere kommer til å trenge, og det er bemerkelsesverdig hvordan noen av problemene som oppstår i løpet av året, blir besvart av temaet og hvordan det virkelig passer med det som foregår i livet deres.

Da vi snakket om Jakobs brev 1:5-6 som en mulighet for dette årets tema, fylte Ånden rommet. Alle var enige om at det ville være et flott skriftsted for våre ungdommer fordi det har en rekke koblinger. Det har koblinger til Kirkens historie – det er skriftstedet Joseph Smith leste, som fikk ham til å gå til Den hellige lund og be. Og den andre store koblingen er at det vitner om Joseph Smiths guddommelige misjon, noe vi trenger i en tid da hans rykte og Kirkens historie stadig blir trukket i tvil av verden. Det er også et budskap om hvordan vi får personlig åpenbaring, noe alle trenger å vite.

Bror Owen: Det er så mye som

foregår livet deres i dag, og dere har så mange spørsmål. Med alle de sosiale mediene og søkemotorene vi har, er det en rekke kilder hvor dere kan få svar på deres spørsmål om tro. Dette viktige skriftstedet viser Joseph Smiths åpenbaringsprosess, som er et eksempel vi kan følge.

HVORDAN KAN UNGDOM TILPASSE OG BRUKE JAKOBS BREV 1:5-6?

Søster Oscarson: Dette skriftstedet har et fantastisk budskap. Det står: “Be i tro, uten å tvile” (Jakobs brev 1:6). Dette er særdeles spennende. Man må be i tro, ikke i tvil.

Bror Owen: Og å be i tro betyr å be med ærlig hensikt. Da Joseph Smith fikk svar på hvilken kirke han skulle slutte seg til, sa han ikke bare: “Det er godt å vite, men ...” Han gikk frem i tro.

Søster Oscarson: Husk at en rettferdig bønn ikke er å be om det vi ønsker, men å finne ut hva Gud ønsker for oss.

HVILKE RÅD VIL DU GI UNGDOM OM BRUK AV BØNN I LIVET SITT?

Søster Oscarson: Gjør det til en vane. Du kan ikke glemme det. Du

kan ikke forsømme det. Jareds bror gir oss et eksempel på det (se Ether 2:14).

Bror Owen: Å glemme å be fra tid til annen er én ting, men det er mer problematisk å vende seg bort fra Herren og ikke ønske å be. Det er når du ikke har lyst til å be at du virkelig trenger å be. Hvis du holder dine bønner og leser i Skriftene, vil du være på bølgelengde. Hvis ikke, trekker du deg bort.

Søster Oscarson: Vi kan snakke direkte med Gud. Han setter ingen tidsbegrensninger. For en gave det er å vite at vi kan gjøre det, og at han alltid er der.

HVORDAN HAR DU LÆRT Å BE PÅ EN MENINGSFYLT MÅTE?

Søster Oscarson: Jeg kan ikke komme på én opplevelse. Det er summen av et helt liv. Bønn har blitt en av de mest meningsfylte delene av dagen, fordi jeg gjør en innsats for å gjøre det regelmessig. Jeg har blitt mye flinkere til å lytte og motta svar. Vi lærer og blir bedre jo mer vi engasjerer oss i prosessen. Det er bare å gjøre det konsekvent hver eneste dag – sørge for at jeg ikke går glipp av denne anledningen til å snakke med min himmelske Fader. Jo mer vi ber, desto bedre blir vi til å lytte til disse svarene.

Bror Owen: Når jeg virkelig trengte å vite noe i min ungdom, husket jeg det første syn og tenkte: “Joseph Smith gjorde det. Jeg trenger ingen stor tilkjenneivelse, men jeg trenger et svar.” Derfor fulgte jeg dette mønsteret i tro. Jeg husker at jeg knelte ned og bøyde hodet og ba høyt. Jeg har fortsatt å følge dette mønsteret, og det har velsignet meg med personlig åpenbaring mange ganger.

HVA ER EN AV DE VIKTIGSTE TINGENE UNGDOM KAN LÆRE AV DETTE SKRIFTSTEDET?

Bror Owen: Jeg vil bare på nytt understreke mønsteret for bønn som Joseph Smith viste oss. Bare 14 år gammel var han forvirret, så han leste i Skriftene. Det første syn var ikke et flyktig øyeblikk hvor Joseph bare knelte ned. Det lå mye arbeid i forkant. Han reflekterte over spørsmålet sitt om og om igjen. Da han fant Jakobs brev 1:5-6, sa han: “Aldri har et skriftsted gått så rett til hjertet på noe menneske som tilfellet da var med meg” (Joseph Smith – Historie 1:12). Det trengte inn i hans hjerte med stor kraft, og så gjorde han noe med det. Han ba med ærlig hensikt og gikk frem i tro. Og det er det vi håper dere vil være i stand til å føle med dette skriftstedet i hele 2017. ■

INTERNETT-RESSURSER

Enten du planlegger en aktivitet eller konferanse eller bare tenker på temaet på egenhånd, finner du kunst, musikk og andre ressurser for årets GUF-tema på lds.org/go/11752.

SPØR

Jakobs brev 1:5-6

“Om noen av dere mangler visdom, da må han be til Gud – for Gud gir alle, villig og uten bebreidelse – og så skal han få den.

Men han må be i tro, uten å tvile. For den som tviler, ligner en bølge på havet, som drives og kastes av vinden.”

Jakobs brev 1:5-6

5 LØFTER OM BØNN

Av Carlisa Cramer

Vår himmelske Fader ga oss bønn som en måte å kommunisere direkte med ham for å takke, be om velsignelser og vokse åndelig. Noen ganger er alt som trengs et bøyd hode, foldede armer og noen enkle og oppriktige ord. Stilig, ikke sant? Her er fem forskjellige løfter eller velsignelser vi kan motta når vi ber:

1

STYRKE TIL Å OVERVINNE

Som mennesker kan vi føle svakhet på mange måter – fysisk, følelsesmessig, åndelig og mentalt. Vi kan streve med å løpe et løp eller bestå en prøve eller motstå fristelser eller til og med å føle Ånden. Men bønn kan gi oss styrken vi trenger til å overvinne *alt* som livet byr på.

Nephi sa: “Herren gir ikke menneskenes barn noen befaling uten at han bereder en vei for dem, så de kan utføre det han befaler dem” (1 Nephi 3:7). Herren kan gi oss styrke til å fullføre en hvilken som helst god ting vi prøver å gjøre, hvis det er hans vilje.

Be om styrke til å overvinne en fristelse. Be om styrke til å fokusere og studere produktivt til en prøve. Be om styrke til å løpe og ikke bli trett. Be om styrke, og han vil gjøre deg sterk.

2

TILGIVELSE

Selv om vi gjerne ønsker å tro det, er vi ikke fullkomne.

Vi gjør feil, og det er bare en del av livet. Men Herren gjør det mulig å rette opp i dem – ved hjelp av Jesu Kristi forsoning. Og ett tilgangspunkt til hans kraft er bønn.

Når vi ber om tilgivelse gjennom bønn, kan vi få tilgivelse for våre synder på grunn av Frelserens forsoning. Selv om større synder kan trenge hjelp fra en biskop eller grenspresident, vil personlig og oppriktig bønn *alltid* være en av de første skrittene til tilgivelse, enten vi ber vår himmelske Fader tilgi oss eller hjelpe oss å tilgi en annen. Han vil også hjelpe oss å lære å tilgi oss selv.

3

KUNNSKAP OG VEILEDNING

Personlig åpenbaring var kanskje en av de første lovede velsignelser ved bønn som du kom på, spesielt med det nye GUF-temaet kvernende i tankene. Joseph Smith manglet kunnskap om hvilken kirke han skulle slutte seg til, så han gikk ned på kne i Den hellige lund, stilte sitt spørsmål og fikk svar – på en ganske stor måte.

Men åpenbaring er ikke bare for profeter, og det trenger ikke å være en banebrytende opplevelse. Hvis noen av oss mangler visdom om noe, *kan* og *bør* vi spørre Gud. Han vil svare, selv om det noen ganger ikke er på den måten vi forventer. Herren vil besvare våre spørsmål og gi oss veiledning, men vi må spørre først!

4

ET ØNSKE OM Å GJØRE HERRENS VILJE

Det kan være vanskeligere å se på dette som en velsignelse – fordi, for å være ærlig, ønsker vi noen ganger ting som Herren ikke ønsker for oss. Men når vi ber om å bli virkelig omvendt og å få et ønske om å gjøre Herrens vilje, vil vi legge merke til noe ganske fantastisk – det vi ønsker, begynner å ligne mer på det han ønsker.

Denne forandringen i hjertet vil imidlertid ikke skje umiddelbart. Eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum har sagt: “For mange av oss er omvendelse en pågående prosess og ikke en engangshendelse som kommer av en mektig eller dramatisk opplevelse. Linje på linje og bud på bud, gradvis og nesten umerkelig blir våre motiver, våre tanker, våre ord og våre gjerninger forenlige med Guds vilje” (“Omvendt til Herren,” *Liahona*, nov. 2012, 108).

5

FRED

En av velsignelsene vi er lovet hvis vi ber, er fred og trøst gjennom Den hellige ånd. Han kalles tross alt Trøsteren. Vær trygg på at fred vil komme, selv i vanskelige tider. Husk Herrens løfte i Johannes 14:27: “Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere. Ikke som verden gir, gir jeg dere. La ikke deres hjerte forferdes, frykt ikke!” Fred vil til slutt komme hvis vi ber.

Bønn er en direkte måte å kommunisere med vår kjærlige Fader på. Bruk det, og la ham velsigne deg for det. Men når du har mottatt disse velsignelsene ved oppriktig bønn, må du huske å uttrykke din oppriktige takknemlighet – du gjetter det – i en bønn. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

5 SPØRSMÅL Å STILLE

når det føles som om du ikke får svar på dine bønner

Av Margaret Willden

Har du noen gang holdt en bønn og ventet på et svar som aldri syntes å komme? Du er ikke alene – men du kan være sikker på at vår himmelske Fader virkelig hører dine bønner. Det er viktig å huske at svarene kanskje ikke kommer *når* eller *slik* du ønsker det, og at vår himmelske Fader alltid vet best.

Her er noen spørsmål du kan stille deg selv når du strever med å få svar på en bønn:

1 Er jeg klar til å handle ifølge svaret?

Å be i tro betyr å være klar til å handle ifølge svaret du får – enten det er det svaret du forventer eller ikke. Profeten Joseph Smith fikk en gang følgende instruksjon: “Bered ditt hjerte til å motta og adlyde de instruksjoner jeg nå skal gi deg, for alle som får denne lov åpenbart for seg, må adlyde den” (L&p 132:3). Hvis du ber om hvorvidt du bør gå på en fest, vil du adlyde uansett (selv om svaret er nei)?

2 Har jeg gjort alt i min makt?

La oss si at du ikke leste til naturfagprøven fordi du var ute med venner i stedet. Vil vår himmelske Fader hjelpe deg å bestå prøven om du bare ber om hans hjelp?

Vi må gjøre vår del for å kunne motta velsignelser. Så når du leser til en prøve, kan du be om styrke til å gjøre det bra i forhold til din forberedelse.

Tenk på Mosiahs sønner, som lyktes med sitt misjonærarbeid når de gjorde en ekstra innsats: “De hadde hengitt seg til mye bønn og faste, derfor hadde de profetiens ånd og åpenbarings ånd, og når de underviste, underviste de med kraft og myndighet fra Gud” (Alma 17:3).

3 Har jeg ignorert svaret?

Vår himmelske Fader hører deg alltid, så det er mulig at han allerede har besvart dine bønner! Slik det står i Lære og pakter 6:14: "Så ofte som du har adspurt, er du blitt undervist av min Ånd." Du kan be om åndelige øyne til å kunne gjenkjenne svaret med, for bønner blir noen ganger besvart på ubestemmelige eller indirekte måter – for eksempel ved hjelp av andres handlinger.

Glem heller ikke å ta deg tid til å lytte. Eldste Richard G. Scott (1928-2015) i De tolv apostlers quorum forklarte: "[Vår himmelske Faders] svar vil sjelden komme mens du står på kne i bønn ... Isteden vil han tilskynde deg i stille stunder når Ånden mest effektivt kan røre ved ditt sinn og hjerte" ("Benytt den himmelske gaven bønn," *Liahona*, mai 2007, 9).

4 Er mine ønsker rettferdige?

Hvis du noen gang har bedt om noe som ikke var til ditt beste, er det ganske sannsynlig at forespørselen ble ikke innvilget. Frelseren sa at vi "alltid [må] be til Faderen i [Jesu Kristi] navn" (3 Nephi 18:19), noe som tyder på at vi ber om ting som er riktige, slik at de kan innvilges. Spør deg selv: "Hva ville Frelseren synes om det jeg ønsker?" Hvis dine ønsker kommer av egoisme eller en hvilken som helst annen form for urettferdighet, skulle du be om å få en forandring i hjertet og om å få vite hva Frelseren vil at du skal ønske.

5 Er det rett tid?

Det vi ber om, må være riktig, men tidspunktet må også være riktig. Vår himmelske Fader har en storslått plan for oss, men vår tidsplan er noen ganger litt forskjellig fra hans. "Mine ord står fast og skal ikke svikte ... Men alle ting må skje i rett tid" (L&P 64:31-32). Det kan bety du må vente litt lenger før skaden blir helbredet eller at et bortkommet kjæledyr blir funnet, og noen ganger er Herrens tidspunkt i det neste liv – men du kan være sikker på at han vil høre og hjelpe deg på veien.

Det kan være vanskelig å være tålmodig, spesielt når svaret på bønnen din ikke er opplagt. Men så lenge du leter, kan du fatte mot i vissheten om at du alltid vil finne svarene du trenger hvis du leter med ærlig hensikt: "Dere skal søke meg, og dere skal finne meg når dere søker meg av hele deres hjerte" (Jeremia 29:13). ■

Artikkelforfatteren bor i New York, USA.

BE TIL GUD

Tekst og musikk:
Nik Day

Jevnt ♩ = 156-170

Chords: Eb, Ab, Cm, Ab, Eb, Bb

9

1. Du har hørt — så man - ge — ting, — og du har lett
2. Bud på bud — den vok - ser frem, — — så langt kla -

9

Chords: Eb, Ab, Cm, Ab

14

— så høyt og lavt. — Du und - res hva —
re - re enn før. — En li - ten tid, —

14

Chords: Eb, Bb, Eb, Ab

19

du skal tro. — Det fin - nes kun — én vei dit. —
et li - te håp, — og du er ei — u - sik - ker mer. —

19

Chords: Cm, Ab, Eb, Bb

24

— Hvis du ber, — da vil Han sva - re. — Hvis du kne - ler, blir — du hel.

(2. vers) For

A^b E^b B^b

28

— Hvis du hvis - ker og luk - ker — øy - ne, vil Han hvis - ke til — din sjel. — Er du så -

E^b E^b/G A^b E^b B^b E^b E^b/G

33

- ret, le - ger Han — deg. Er du — yd - myk, kom - mer Han. —

A^b E^b B^b C^m

37

Til Coda
(Tredje gang)

Mang - ler du vis - dom, be til Gud. Be — til Gud. —

A^b E^b B^b E^b

41

Og når du plei - de væ - re redd, kald, for - tapt — i bøl - ge - ne, vil din tro

A^b E^b G

46

— nå dra deg opp. — Og der vin - den — kas - tet deg rundt,

46 Cm Bb/D Eb Ab

51 d.s. al CODA
(takt 25 %)

står du nå — på sik - ker grunn, trygt for - ank - ret i Guds ord. — Og hvis du ber,

51 Eb/G Fm7 Eb/G Ab Bb

57

CODA be be — til Gud. —

57 Bb Ab Eb Bb

62

62 Eb Eb/G Ab Eb Bb Eb

Jakobs brev 1:5-6

Jakob lærte oss å be til Gud slik at vi får svar.

BE I TRO

“Kravet om å be i tro [antyder] nødvendigheten av ikke bare å uttrykke, men å gjøre, den tosidige

forpliktelse til både å bønnfalle og yte, kravet om å kommunisere og å handle.”

Eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum, “Be i tro”, *Liahona*, mai 2008, 94.

MANGLER VISDOM

I en eller annen grad mangler vi alle den slags visdom som bare Gud kan gi oss. “Slik vet heller ikke noen hva som bor i Gud, uten Guds Ånd” (1 Korinterbrev 2:11). Det er derfor vi alle trenger å be til ham.

VILLIG

Villig – Det greske ordet som dette er oversatt fra, betegner “enkelhet”, noe som kan antyde at Gud ene og alene har til hensikt å gi oss åpent og rikelig.

UTEN BEBREIDELSE

Gud vil svare deg, og vil aldri *bebreide* (kritisere, skjenne eller irettesette) deg for ydmykt å be ham om et svar på et oppriktig spørsmål.

UTEN Å TVILE

“I tunge tider må dere la deres pakter være av den største betydning og vise full lydighet. Da kan dere be i tro, uten å tvile, ifølge deres behov, og Gud vil svare.”

Eldste D. Todd Christofferson i De tolv apostlers quorum, “Kraften i pakter”, *Liahona*, mai 2009, 22.

BE TIL GUD

“Når vi ber, henvender vi oss til vår himmelske Fader i Jesu Kristi navn ...

Hensikten med bønn er ikke å forandre Guds vilje, men å sikre oss selv og andre de velsignelser Gud allerede er villig til å gi oss, men som vi må be om å få.”

Veiledning til Skriftene, “Bønn,” scriptures.lds.org.

Redaktørens anmerkning: Denne siden er ikke ment som en altomfattende forklaring av de utvalgte Kjenn læren-versene, men tar isteden sikte på å være et utgangspunkt for ditt eget studium.

5 Men om noen av dere mangler visdom, da må han be til Gud - for Gud gir alle, villig og uten bebreidelse - og så skal han få den.

6 Men han må be i tro, uten å tvile. For den som tviler, ligner en bølge på havet, som drives og kastes av vinden.

GIR ALLE

“Han viser ingen bort som kommer til ham ... og alle er like for Gud.”

2 Nephi 26:33

Celestiale ØYEBLIKK

Noen ganger føles det som om himmelen ikke er så langt unna.

Av Hollie Megan Laura Hunter

En dag underviste mine ledere i Unge kvinner oss om spesielle øyeblikk når man virkelig føler Ånden og føler seg nær til Gud. De kalte dem “celestiale øyeblikk”, et enkelt uttrykk som var lette å huske. Jeg visste nøyaktig hva et “celestialt øyeblikk” var. Jeg hadde følt det før, for eksempel når man føler et lite glimt eller en smak av hvordan livet i det celestiale rike kan være. Og jeg har hatt rikelig med slike øyeblikk!

Etter at våre ledere hadde presentert tanken, gikk vi ut. Solen strålte gjennom trærne. Vi lukket øynene. Jeg følte solen i ansiktet sammen med en varm bris. Fuglene sang og trærne raslet i vinden mens vi nøt Guds skaperverk. Det var et celestialt øyeblikk.

En annen gang jeg hadde et celestialt øyeblikk, var etter at min beste venn ble døpt. Da vi gikk tilbake til møtehuset for resten av møtet, tok hun hånden min og snakket om hvor stort det var at vi var venner og alltid ville være det – også i evigheten. Det kommer jeg aldri til å glemme. Jeg var oppspilt og lykkelig og takknemlig!

Omtrent et år senere følte vi begge denne gleden sammen igjen, da vi sto ved døpefonten og så moren hennes gå ned i dåpens vann. Det var virkelig skjønnhet her på jord.

Kanskje det beste stedet å ha disse opplevelsene er inne i Herrens hus. Første gang jeg kom inn i templet, ble jeg velsignet med å gå sammen med mor og far og min søster. Jeg ble døpt for min oldemor, og jeg følte at hun var lykkelig.

Celestiale øyeblikk kan finne sted hvor som helst og når som helst – når vi lytter til musikk eller på familiens hjemmeaften eller på skolen. Jeg husker en familiens hjemmeaften der ingen klarte å slutte å le! Det er et av mine favorittøyeblikk.

Disse celestiale øyeblikkene har styrket mitt vitnesbyrd og hjulpet meg å ha en mer takknemlig innstilling. De har lært meg mye. Ikke minst har de gjort meg lykkelig og begeistret for evangeliet! Jeg vet at hvis jeg fortsetter å velge å etterleve evangeliet, vil all skjønnheten, lykken, freden og kjærligheten jeg føler i hvert celestiale øyeblikk, være noe jeg alltid kan føle – i mye større grad – i det celestiale rike. ■

Artikkelforfatteren bor i North Lanarkshire, Skottland.

Over: Dette bildet representerer Guds kjærlighet til meg personlig og mine søstre. En av dem er nå heltidsmisjonær. Jesu Kristi evangelium har gitt oss ubeskrivelig glede.

Kenia R. ved Monterrey Mexico tempel

Fotografi av Nauvoo Illinois tempel av Michaela S., Florida, USA

JEG TOK #TEMPELUTFORDRINGEN

Jeg ble døpt i 2012, og gikk i en gren i Ipoméia distrikt i Brasil. Siden 2014 har jeg vært svært opptatt av slektshistorie. Det begynte med en oppfordring fra eldste Neil L. Andersen i De tolv apostlers quorum på RootsTech om å utføre dåp for mine egne slektsnavn. Jeg ønsket virkelig å gjøre slektshistorie, vel vitende om at hvis jeg “banket på”, ville det bli “åpnet” for meg (se Matteus 7:7).

Nå har jeg mange flere generasjoner, bilder, dokumenter og, ikke minst, flere slekthistorier, og det er fantastisk. Med denne informasjonen har jeg skrevet en bok med bilder og datoer fra min slektshistorie. Dette prosjektet hjalp meg å ta kontakt med familiemedlemmer som ikke var medlem, og ga meg anledning til å bære vitnesbyrd om at familier kan være evige.

Dette arbeidet har hjulpet meg å stå på hellige steder, være aktiv i Kirken og ta imot kallet til å tjene Herren på misjon.

Jeg har et vitnesbyrd om at arbeidet med å frelse sjeler som denne Kirken utfører på begge sider av sløret, er sant og inspirert av vår himmelske Fader. Før min misjon fikk jeg anledning til å utføre dåp for mine forfedre, og som misjonær har jeg nå anledning til å døpe mennesker som lever og ønsker å forandre sitt liv for evig. ■

Eldste Claudio Klaus jr., Arizona Mesa misjon

Av eldste
M. Russell Ballard
i De tolv apostlers
quorum

HVORDAN DU KAN DELE EVANGELIET MED ANDRE

Vi trenger ikke be om unnskyldning for vår tro, heller ikke gå tilbake på det vi vet er sant. Men vi kan dele den kjærlig og forståelsesfullt med andre – **djervt og sikkert** og med øyet vendt mot Gud og til hans ære – uten å øve press på våre tilhørere eller føle at vi har sviktet vår plikt hvis de ikke straks aksepterer det vi tror.

Når vi har Den hellige ånd med oss, kan vi gjøre enkle ting for å bidra til en bedre forståelse av evangeliet hos Kirkens mindre aktive medlemmer, så vel som hos mennesker som ikke er av vår tro. Det trengs ikke noe nytt program til dette. Vi trenger ingen håndbok eller et kall eller et opplæringsmøte. Det eneste Kirkens gode medlemmer trenger, er å lære å **stole på Den hellige ånds kraft** og med denne kraft anstrenge seg for å øve innflytelse på vår Faders barn. Vi kan ikke gjøre noen større tjeneste enn å dele vårt **personlige vitnesbyrd** med dem som ikke kjenner Jesu Kristi gjengitte evangelium.

Så, brødre og søstre, er vi klare til å gjøre noe? Kan vi alle i dag beslutte å **øke vår personlige åndelige forberedelse** ved å søke Den hellige ånds veiledning og så, med hans kraft som vår ledsager, velsigne flere av vår Faders barn med forståelse og kunnskap om at Kirken er sann?

Jeg vitner om at Frelseren lever, og han vil velsigne hver enkelt av oss hvis vi vil gjøre alt vi kan for å føre dette store verk i hans kirke fremover. Måtte hver og en av oss bestemme oss for å gjøre noe mer. ■

Fra en tale under generalkonferansen i april 2000.

HVORDAN HAR DU ANVENDT DETTE?

Jeg er så takknemlig for at jeg har vokst opp i Kirken. Jeg elsker å dele evangeliet med andre, og jeg prøver å være et godt eksempel, for jeg vet at mine venner og andre følger med på meg, og ikke minst min himmelske Fader. Ingenting du gjør blir oversett eller ignorert av vår Fader i himmelen. Du må gjøre ditt beste for å gjøre det som er rett og dele evangeliet med hans barn, for det finnes et ubegrenset antall muligheter til å gjøre det. Du må bare be for å finne og benytte deg av disse mulighetene.

Chari G., Arkansas, USA

Hvorfor er det en større synd å ikke tilgi enn å forurette noen?

Herren har sagt: “Derfor sier jeg dere at dere skulle tilgi hverandre, for den som ikke tilgir sin bror hans overtredelser, står fordømt for Herren, for på ham hviler en større synd.

Jeg, Herren, tilgir den jeg vil tilgi, men av dere fordres det at dere tilgir alle mennesker” (L&p 64:9-10).

Når vi holder tilbake for vår tilgivelse, setter vi vår begrensede dømmekraft over Herrens fullkomne dømmekraft. Han har fullkommen oversikt over menneskenes hjerte og omstendigheter og dommen tilhører ham alene. Han vil til syvende og sist dele ut fullkommen rettferdighet og fullkommen barmhjertighet til alle – både de som krenker andre og de som blir krenket.

Ved å kreve at vi skal tilgi, hjelper Herren oss dessuten å velge lykke fremfor elendighet, å legge vår bitre uvilje og ergrelse bak oss og å motta helbredelse ved hans nåde. Da oppdager vi, slik eldste Kevin R. Duncan i De sytti har påminnet oss: “Frelserens forsoning er ikke bare for dem som trenger å omvende seg. Den er også for dem som trenger å tilgi” (“Tilgivelsens helbredende salve,” *Liahona*, mai 2016, 35). ■

Hva er Kirkens syn på depresjon, og hvordan kan jeg takle depresjon?

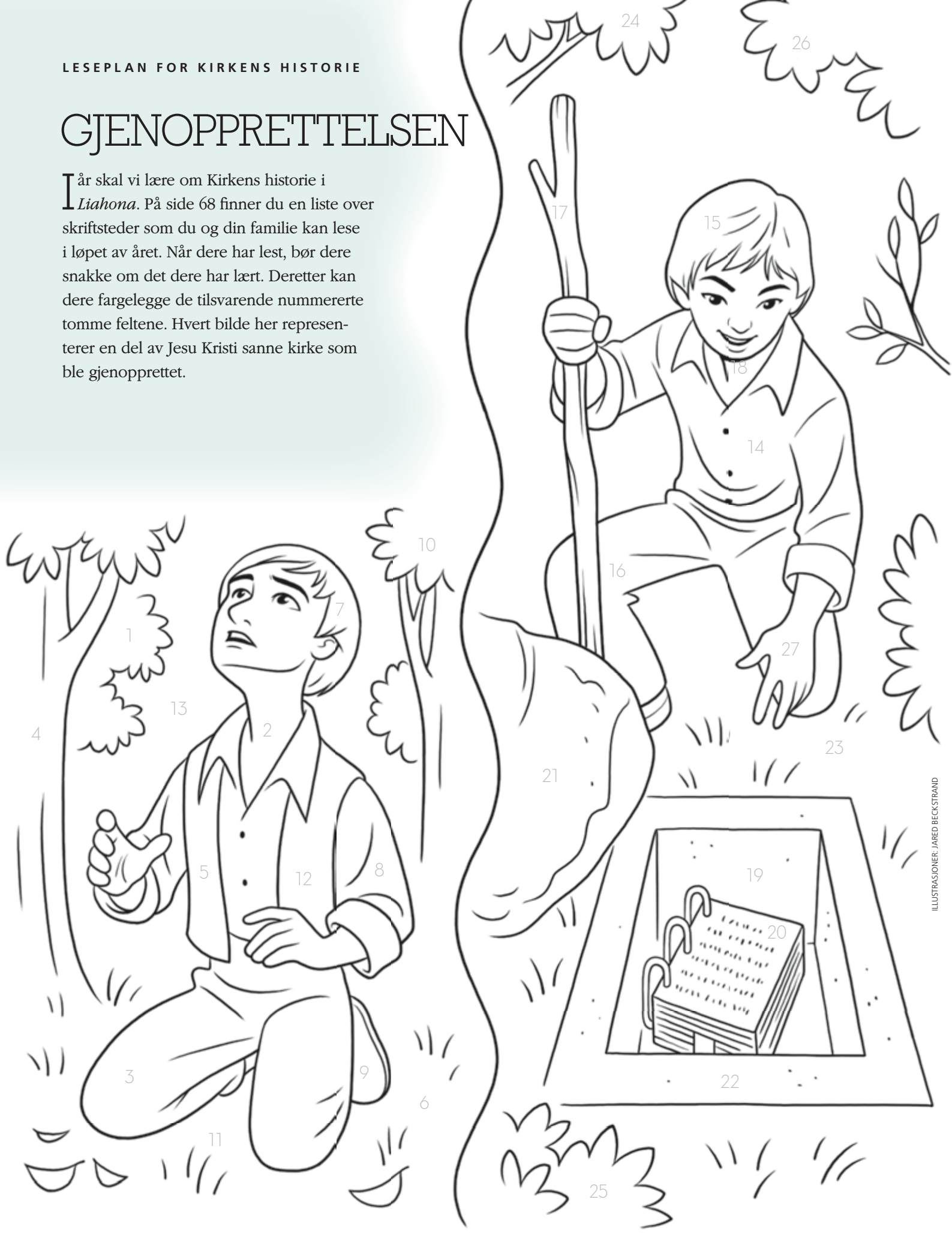
Alle føler seg nedfor fra tid til annen, og Jesu Kristi Ångengitte evangelium og støtte fra familie, ledere og andre kan hjelpe oss å finne trøst, glede og fred. Men Kirkens ledere har erkjent at alvorlig depresjon, eller klinisk depresjon, er en mye mer alvorlig tilstand som kan påvirke en persons evne til å fungere normalt. Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum foreslo flere ting du kan gjøre hvis du opplever ekstrem depresjon:

- Ikke mist troen på vår himmelske Fader og Jesus Kristus.
- Gjør de tingene som bringer Ånden inn i livet ditt (be, studere Skriftene osv.).
- Søk råd fra foreldre og prestedømsledere.
- Få prestedømsvelsignelser.
- Ta nadverden hver uke, og hold fast i løftene knyttet til Jesu Kristi forsoning.
- Se etter stressindikatorer som utmattelse, og gjør så forandringer.
- Hvis problemet vedvarer, bør du snakke med foreldre eller prestedømsledere om å søke råd hos en profesjonell rådgiver med gode verdinormer.

(Se “Som et knust kar,” *Liahona*, nov. 2013, 40-42.) ■

GJENOPPRETTELSEN

I år skal vi lære om Kirkens historie i *Liahona*. På side 68 finner du en liste over skriftsteder som du og din familie kan lese i løpet av året. Når dere har lest, bør dere snakke om det dere har lært. Deretter kan dere fargelegge de tilsvarende nummererte tomme feltene. Hvert bilde her representerer en del av Jesu Kristi sanne kirke som ble gjenopprettet.

SKRIFTSTEDSLISTE

De fleste av disse skriftstedene er åpenbaringer fra Herren til Joseph Smith. Fargelegg illustrasjonen på side 66-67 mens du leser dem!

1. Joseph Smith – Historie 1:10-13	27. Lære og pakter 59:9-10, 15-19
2. Joseph Smith – Historie 1:14-17	28. Lære og pakter 64:9-11
3. Joseph Smith – Historie 1:30, 33-34	29. Lære og pakter 64:33-34
4. Joseph Smith – Historie 1:51-53	30. Lære og pakter 76:19-24, 40-41
5. Joseph Smith – Historie 1:66-69	31. Lære og pakter 78:17-19
6. Lære og pakter 1:37-38	32. Lære og pakter 81:5-6
7. Lære og pakter 2:1-2	33. Lære og pakter 82:3, 10, 14
8. Lære og pakter 4:1-7	34. Lære og pakter 84:46-47, 62
9. Lære og pakter 6:34-37	35. Lære og pakter 88:78-80
10. Lære og pakter 8:2-3, 9-10	36. Lære og pakter 88:118-120
11. Lære og pakter 10:5, 69	37. Lære og pakter 88:123-126
12. Lære og pakter 11:6-7	38. Lære og pakter 89:1, 18-21
13. Lære og pakter 13:1	39. Lære og pakter 90:15, 24
14. Lære og pakter 18:10-13	40. Lære og pakter 97:15-16, 21
15. Lære og pakter 18:15-16	41. Lære og pakter 98:11-12
16. Lære og pakter 19:16-19, 23-24	42. Lære og pakter 100:5-8
17. Lære og pakter 20:75-79	43. Lære og pakter 101:16, 32, 36
18. Lære og pakter 25:10-13	44. Lære og pakter 105:39-41
19. Lære og pakter 27:15-18	45. Lære og pakter 107:6, 8, 13
20. Lære og pakter 39:20-23	46. Lære og pakter 110:1-10
21. Lære og pakter 46:10-12, 32-33	47. Lære og pakter 119:4, 6-7
22. Lære og pakter 49:25-28	48. Lære og pakter 121:7-9, 46
23. Lære og pakter 50:40-46	49. Lære og pakter 121:41-45
24. Lære og pakter 51:13, 19	50. Lære og pakter 122:7-9
25. Lære og pakter 58:26-28	51. Lære og pakter 130:20-23
26. Lære og pakter 58:42-43	52. Lære og pakter 131:1-4

Vil vår himmelske Fader ALLTID besvare mine bønner?

Av eldste
Dallin H. Oaks
i De tolv apostlers
quorum

Vår himmelske Fader
vet mer enn vi gjør. Han
vil besvare våre bønner
på den måten
som er best.

Når vi har tro
på vår himmelske Fader
og Jesus Kristus,
stoler vi på dem.

Stol på at vår
himmelske Fader kjenner
deg og elsker deg. Stol på
at han vil høre dine bønner
og besvare dem med det
som er best for deg.
(Se 3 Nephi 18:20.)

Fra "Tro på den Herre Jesus Kristus," Lys over Norge, juli 1994, 97.

VÅR SIDE

Av Alexandra M., 10 år, Maryland, USA

Herren utførte Skapelsen for vår himmelske Faders barn. Jeg elsker dyr og natur.

Samuel M., 7 år, Madrid, Spania

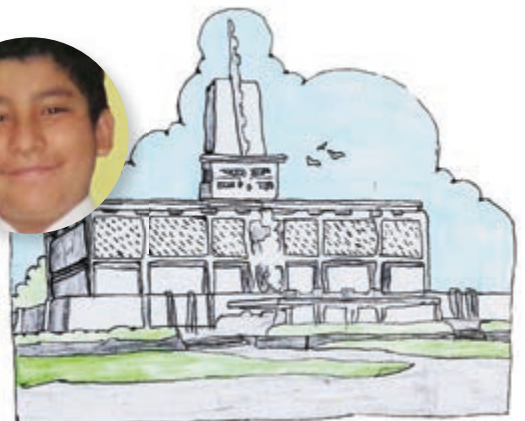

Av Lissette N., 5 år, Madrid, Spania

Jeg har lært på nadverdsmøtet og i søndagens klasser at enkelte ting ikke er like viktige som andre. De viktigste tingene er Jesu Kristi evangelium og å være lydige mot vår himmelske Fader. Jeg elsker å lære.

Ian A., 5 år, Morelos, Mexico

Når jeg besøker templet sammen med familien, føler jeg Ånden sterkt fordi jeg vet at Herren er med oss. Han sa: "Kom til meg, mine små" (se Matteus 19:14).

Heitor A., 10 år, Paraná, Brasil

Av eldste
Walter F.
González
i De sytti

Boken på hyllen

“Søk, overvei og be, det er dette jeg må gjøre”
(Barnas sangbok, 66).

Jeg var 12 år da jeg hørte om Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Jeg møtte to misjonærer fra Kirken på bussen. De spurte om de kunne komme og undervise familien min.

Misjonærene la igjen en Mormons bok og en brosjyre om Joseph Smiths vitnesbyrd.

Foreldrene mine var gode mennesker. Men de ble ikke medlem av Kirken den gangen.

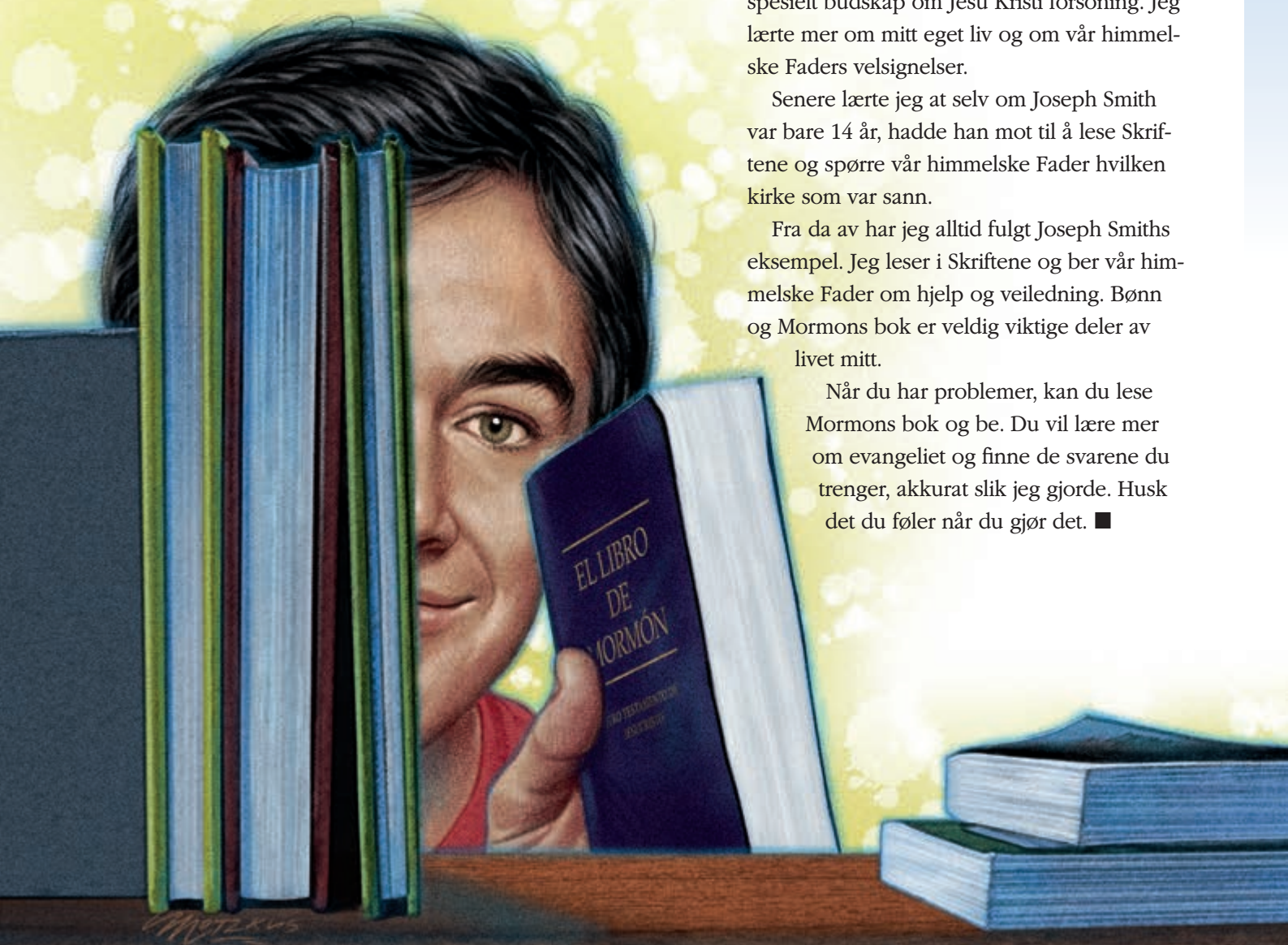
De to tingene ble værende i bokhyllen vår i mange år. Så en dag da jeg var 18, så jeg gjennom bokhyllen etter noe godt å lese. Jeg valgte Mormons bok, og leste første kapittel. En spesiell følelse kom over meg mens jeg leste.

Jeg hadde en unik opplevelse der jeg visste at boken var sann. Mormons bok hadde et spesielt budskap om Jesu Kristi forsoning. Jeg lærte mer om mitt eget liv og om vår himmelske Faders velsignelser.

Senere lærte jeg at selv om Joseph Smith var bare 14 år, hadde han mot til å lese Skriftene og spørre vår himmelske Fader hvilken kirke som var sann.

Fra da av har jeg alltid fulgt Joseph Smiths eksempel. Jeg leser i Skriftene og ber vår himmelske Fader om hjelp og veiledning. Bønn og Mormons bok er veldig viktige deler av livet mitt.

Når du har problemer, kan du lese Mormons bok og be. Du vil lære mer om evangeliet og finne de svarene du trenger, akkurat slik jeg gjorde. Husk det du føler når du gjør det. ■

Min-Jun holder mål

Av Kelly Hunsaker

Basert på en sann historie

“Jesus er vår kjærlige venn ... Ethvert barn er kjærte” (Children’s Songbook, 58).

Min-Jun stirret på skyene gjennom vinduet. “Det ser ut som det blir regn i morgen,” sa han.

Bestefar kikket opp fra avisen og nikket. Det var sent på sommeren i Seoul i Sør-Korea, og regntiden hadde begynt.

Min-juni satte en paraply ved siden av søndagsklærne sine. “Jeg tror vi bør dra tidlig i morgen.”

Bestefar smilte. “God idé. Vi må gå den lengre veien, i tilfelle den nedre veien blir oversvømt.”

“Tror du det går bra med kirkebygningen?” spurte Min-Jun. I fjor

hadde kjelleren blitt oversvømt i regntiden.

“Ja,” sa bestefar. “Men det skader aldri å be.”

“Da skal jeg be for kirken i kveld. Og at vi må komme oss dit trygt. *Jal-ja-yo* (god natt).” Min-Jun bukket og gikk til sengs.

Neste morgen forlot de leiligheten tidlig. Min-Jun så opp på de mørke skyene som dekket himmelen.

“Ha tro,” sa bestefar.

Min-Jun fulgte bestefar opp den smale trappen i bakken i nærheten av leiligheten deres. De stanset på toppen for å få igjen pusten. De hvite skjortene deres var allerede fuktige av den høye luftfuktigheten.

Bestefar holdt ut hånden for å kjenne de første regndråpene. “Kjenner du det? Regnet begynner.”

FORTSETT Å PRØVE

“Det fine med evangeliet er at vi får poeng for å *prøve*, selv om vi ikke alltid lykkes.”

Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum, “I morgen vil Herren gjøre underfulle ting blant dere,” *Liahona*, mai 2016, 125-126.

De slo opp paraplyene sine. Da de kom til neste trapp, regnet det kraftig. Min-Jun myste for å se hvert trinn gjennom regnet. “Oi!” ropte han idet han skled og landet på kneet.

“Har du skadet deg?” spurte bestefar. Han lente seg ned for å se på hullet i Min-Juns bukser.

“Det er bare et skrubbstår,” sa Min Jun med skjelvende stemme.

“Vi kan stelle såret i kirken,” sa bestefar.

Min-Jun og bestefar gikk opp resten av trappen og svingte inn på den øvre veien.

“Vinden er verre her oppe,” sa bestefar, og holdt godt fast i paraplyen. Min-Jun klarte så vidt å holde paraplyen sin. Plutselig kom et vindkast som vregte den og rev den i skjøtene. Min-Juns skuldre sank i fortvilelse.

Bestefar holdt ut sin paraply. “Kom inn under min. Vi er nesten fremme.”

Min-Jun og bestefar delte paraply, men det gjorde lite for å holde ute det konstante regnet. Da de nærmet seg kirken, hørte Min-Jun musikk.

“De har allerede begynt!” Min-Jun løp til inngangsdørene. Så fikk han øye på sitt eget speilbilde i glasset. Håret var tjafset og dryppende vått, buksene var revet

og skoene var gjørmete. Han gikk bort fra døren og ned trappen igjen.

“Jeg ... jeg kan ikke gå inn,” stammet Min-Jun.

“Det går helt fint,” sa bestefar.

“Men jeg er skitten og våt!”

Bestefar så på Min-Jun og deretter på regnmåleren som var festet til gjerdet.

“Det er lett å måle regn, Min-Jun, men hvordan måler vi oss selv?”

Min-Jun blunket opp til bestefar.

“Du ser gjørmete sko, et oppskrapet kne og rufsete hår, og du tror at du ikke holder mål,” sa bestefar. “Men Jesus Kristus har en bedre måte å måle på. Han ser hjertet ditt og vet at du gjør det som er riktig. Hvis du måler

deg på hans måte, vil du se at måleren er overfylt.”

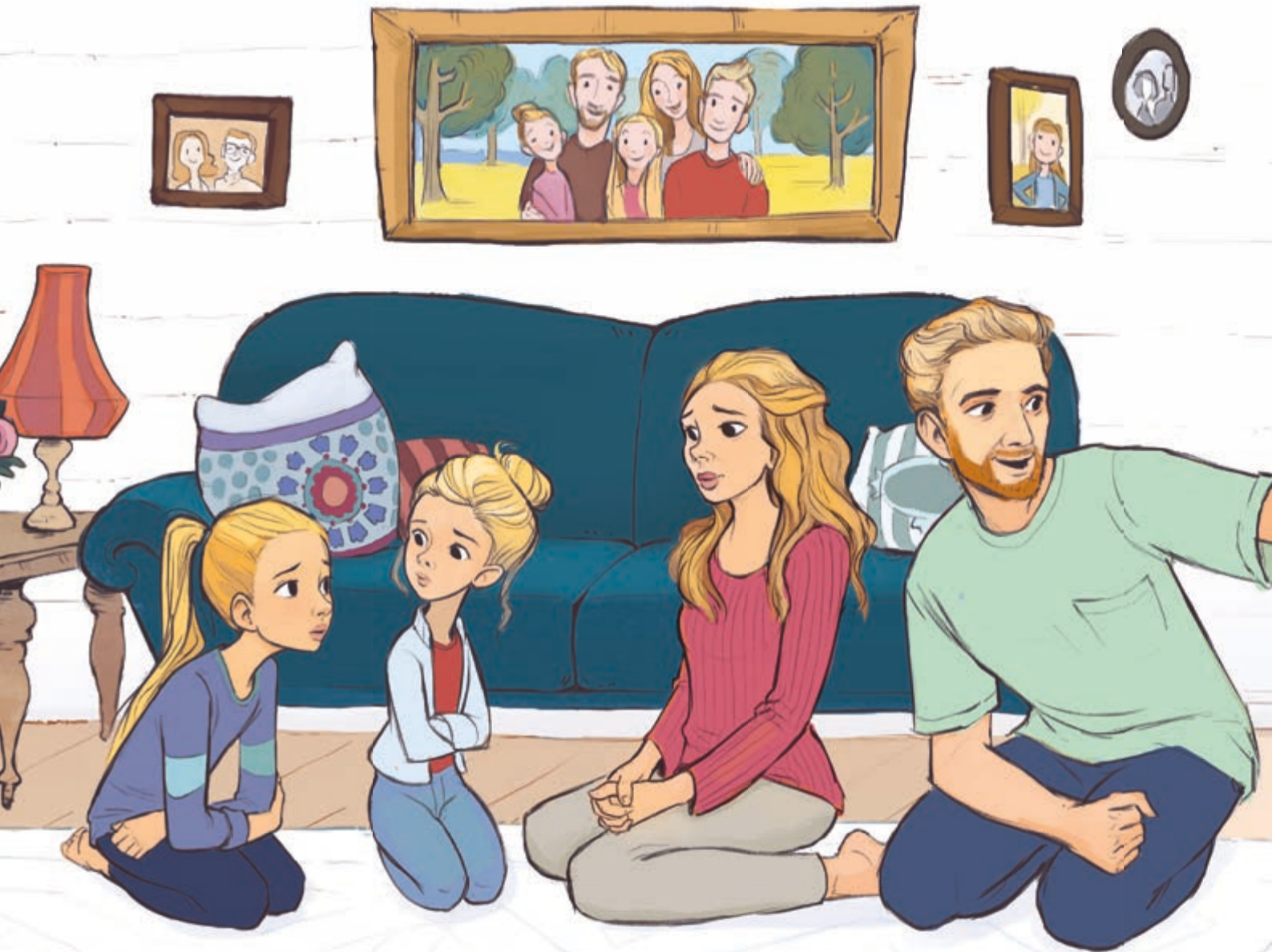
Min-Jun så på regnmåleren. Den fortsatte å stige for hver regndråpe. Han tenkte på hvordan han hadde anstrengt seg for å komme til kirken, og hvor varm og lykkelig han følte seg når han var der. Han tenkte på hvor glad han var i Frelseren og hvor glad Frelseren var i ham.

Min-Jun klemte bestefar, og sammen gikk de inn i kirken. ■

Artikkelforfatteren bor i Colorado, USA.

Ikke glem å be for Erik

Av Julie Cornelius-Huang

Basert på en sann historie

“Til alle har vår Herre gitt den store rett å handle fritt”
(Salmer, nr. 132).

Karis familie knelte ved sofaen til familiebønn. Alle foldet ærbødig armene. Pappa spurte Karis lillesøster, Liv, om hun ville holde bønnen.

“Ikke glem å takke vår himmelske Fader for våre mange velsignelser,” sa pappa.

“Og ikke glem å be for Erik,” la mamma til. Mamma minnet dem alltid på å be for Erik.

Erik var Karis eldre bror. Før han flyttet for å gå på universitetet, var han og Kari bestevenner. Hun savnet virkelig alle de morsomme tingene de pleide å gjøre sammen.

For noen måneder siden fortalte Erik mamma og pappa at han ikke ønsket å være medlem av Kirken lenger. Kari og familien hennes ble overrasket og lei seg. De begynte å be for Erik hver kveld. Noen ganger ba de om at han måtte føle Den hellige ånd og ønske å komme tilbake til Kirken. Pappa ba om at Erik måtte kunne tenke klart og ta gode valg. Mamma ba ofte om at noen han stolte på, kunne hjelpe ham å finne den rette veien. Etter alle deres bønner kunne ikke Kari annet enn å føle seg litt ergerlig. Hvorfor hadde ikke vår himmelske Fader bragt Erik tilbake til Kirken?

Til slutt, akkurat da Liv hadde åpnet munnen for å be, klarte ikke Kari å holde det inni seg lenger. “Hvorfor har ikke vår himmelske Fader besvart våre bønner?” utbrøt hun.

Alle så overrasket på Kari, men hun var for opprørt til å bry seg. En stund var det ingen som sa noe.

“Kari,” sa pappa, “da du kom hjem fra skolen i dag, satte du ranselen på plass?”

“Hæ?” spurte Kari forvirret. Hva hadde ranselen hennes med saken å gjøre? Hun kastet et blikk på utgangsdøren og så ranselen sin slengt mot veggen istedenfor hengt opp ved siden av Livs. “Nei ... beklager.”

“Minnet ikke mamma deg på å henge den opp?”

“Jo,” svarte Kari. Hun kikket ned på knærne sine.

“Minner ikke mamma deg ofte på å henge opp ranselen?”

“Jo,” mumlet Kari. Hun skjønnte fortsatt ikke hva dette hadde med saken å gjøre. Tok ikke pappa spørsmålet hennes på alvor?

“Jeg vet at når vi ber for Erik, *besvarer* vår himmelske Fader våre bønner – hver gang. Problemet er at Erik kanskje ikke lytter akkurat nå. Erik kan velge om han vil lytte til Den hellige ånd, akkurat slik du velger om du vil lytte til mamma angående ranselen din. Men tror du at du *alltid* vil ignorere mamma når hun ber deg om å henge opp ranselen?”

“Nei, jeg tror ikke det,” sa Kari.

“Én dag vil hun lytte!” sa mamma og blunket til Kari. Kari smilte.

“Så kanskje Erik også vil lytte en dag,” la Kari til.

“Absolutt,” sa mamma. “Å lytte til Den hellige ånd er en ferdighet man må utvikle. Kanskje Erik ikke har lært den ferdigheten ennå.” Kari begynte å føle seg litt bedre.

Alle bøyde hodet mens Liv holdt bønnen. Hun

ba om at Erik måtte lære å lytte til Den

hellige ånd. Mens Liv ba, følte Kari seg fredelig og varm. Hun visste at vår himmelske Fader hørte deres bønner.

Da Liv nevnte noen av måtene familien hadde blitt velsignet på, kom Kari på en annen velsignelse å legge til på listen – hun forsto mer om bønn nå!

Da bønnen var over, visste Kari at vår himmelske Fader ikke hadde glemt Erik. Hun visste også at han aldri ville glemme henne. ■

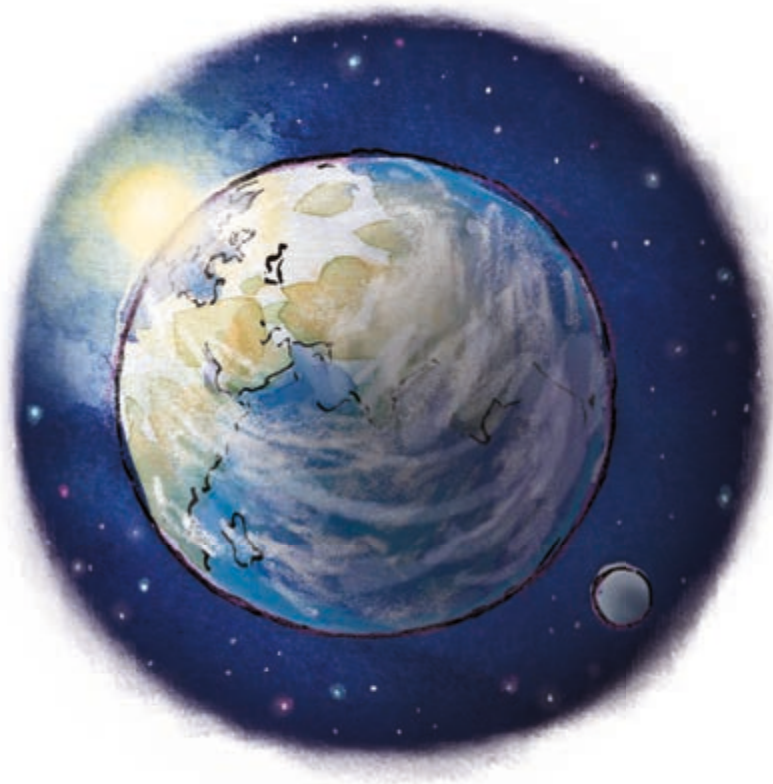
Forfatteren bor i Nevada, USA.

HVA ER HANDLEFRIHET?

Handlefrihet er en gave som vår himmelske Fader har gitt til alle. Det er gaven å kunne velge hva vi vil gjøre. Vår himmelske Fader hjelper oss, men han tvinger oss ikke til å gjøre ting. I stedet lar han oss velge selv.

Jesus elsker meg

Av Kim Webb Reid

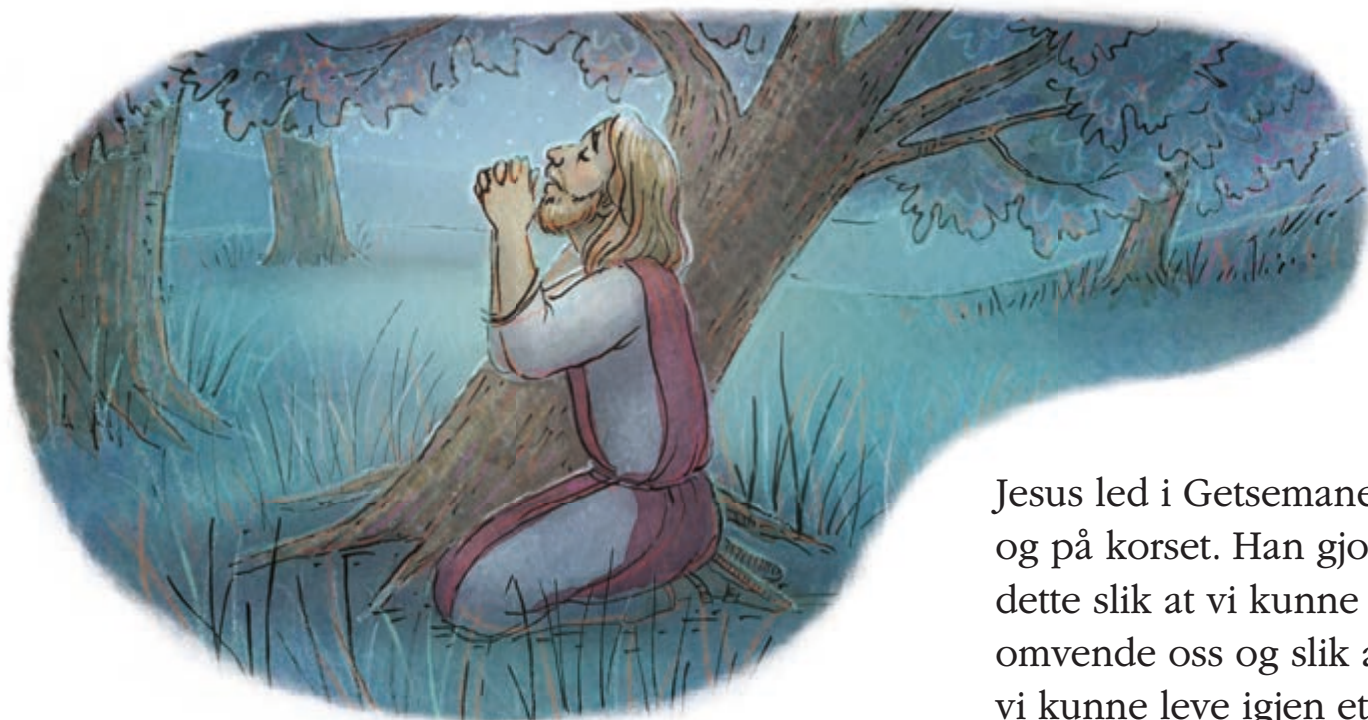

Før jorden ble til, levde vi alle i himmelen sammen med våre himmelske foreldre og vår eldre bror, Jesus. Vi var lykkelige, og vi elsket hverandre veldig høyt.

En dag fortalte vår himmelske Fader oss at han ville skape en jord hvor vi kunne bo. Han visste at vi noen ganger ikke ville holde budene hans mens vi var på jorden. Vi ville trenge en Frelser til å hjelpe oss å vende hjem til ham. Vår himmelske Fader valgte Jesus som vår Frelser.

Da Jesus kom til jorden, viste han oss den rette måten å leve på. Han hjalp mennesker. Han lærte dem å elske hverandre.

Jesus led i Getsemane og på korset. Han gjorde dette slik at vi kunne omvende oss og slik at vi kunne leve igjen etter døden.

Når jeg lærer om Jesus, føler jeg hans kjærlighet til meg. ■

Jeg er barn av himmelske foreldre

ILLUSTRASJON: APRYL STOTT

Av president
Hugh B. Brown
(1883–1975)

Førsterådgiver i Det første presidentskap

BETYDNINGEN AV EN LEVENDE PROFET

I 1939, før utbruddet av andre verdenskrig, ble bror Brown invitert av et medlem av Englands Underhus til å legge frem juridiske beviser for bror Browns påstand om at Joseph Smith var en profet. I en tale ved Brigham Young University 4. oktober 1955 med tittelen "Profil av en profet", beskrev president Brown samtalen deres (se speeches.byu.edu).

Jeg begynte... : "De sier at min tro på at Gud talte til en mann i denne tidsalder, er absurd og ren fantasi?"

"For meg er det det."

"Tror De at Gud noen gang har talt til noen?"

"Ja visst, gjennom hele Bibelen finner vi eksempler på det."

"Talte han til Adam?"

"Ja."

"Til Enok, Noah, Abraham, Moses, Jakob, Josef og så videre gjennom profetene?"

"Jeg tror han talte til hver enkelt av dem."

"Tror De at kontakten mellom Gud og mennesker opphørte da Jesus kom til jorden?"

"Nei, denne kommunikasjonen nådde sitt klimaks, sitt høydepunkt, på den tiden."

"Tror De, sir, at etter Jesu oppstandelse var en viss sakkynndig, som også

var en teltmaker ved navn Saulus fra Tarsus, på vei til Damaskus, og at han snakket med Jesus fra Nasaret, som var blitt korsfestet, var oppstått og hadde steget opp til himmelen?"

"Ja, det gjør jeg."

"Hvem sin røst hørte Saulus?"

"Det var Jesu Kristi røst, for han presenterte seg slik."

"Da tør jeg i all oppriktighet påstå at det på bibelsk tid var vanlig at Gud talte til mennesker."

"Jeg tror jeg vil gå med på det, men det tok slutt like etter det første århundre av den kristne epoke."

"Hvorfor tror De at det tok slutt?"

"Det kan jeg ikke si."

"De tror at Gud ikke har talt siden da?"

"Jeg er sikker på at han ikke har gjort det."

"Det må være en grunn til det. Kan du gi meg en grunn?"

"Jeg vet ikke."

"Kan jeg foreslå noen mulige grunner? Kanskje Gud ikke taler til menneskene lenger fordi han ikke kan. Han har mistet evnen til det."

Han sa: "Det ville selvsagt være blasfemisk."

"Nåvel, hvis De ikke kan godta det, så taler han kanskje ikke til menneskene fordi han ikke lenger elsker oss og ikke lenger er interessert i hvordan menneskene har det."

"Nei," sa han, "Gud elsker alle mennesker, og han gjør ikke forskjell på folk."

"Hvis han kan tale og hvis han elsker oss, da er det eneste mulige svaret jeg kan se at vi ikke trenger ham. Vi har hatt en så rask fremgang innenfor vitenskap, og vi har så god utdanning at vi ikke trenger Gud lenger."

Så sa han med skjelvende røst idet han tenkte på den nær forestående krigen: "Mr. Brown, det har aldri vært noen tid i verdenshistorien da det har vært så stort behov for Guds røst som nettopp nå. Kanskje De kan fortelle meg hvorfor han ikke taler."

Mitt svar var: "Han *taler*, og han har talt, men menneskene trenger tro for å høre ham." ■

**DET FØRSTE SYN, AV JORGE
COCCO SANTAGELO**

"Da lyset hvilte på meg, så jeg to personer hvis glans og herlighet overgår enhver beskrivelse, stående over meg i luften. En av dem talte til meg, kalte meg ved navn og sa idet han pekte på den annen: Dette er min elskede Sønn. Hør ham!" (Joseph Smith — Historie 1:17).

Også i dette nummeret

FOR UNGE VOKSNE

s. 44

PROFETISKE PRINSIPPER FOR **TROFASTHET**

Hvilke beslutninger må du ta nå for å holde deg trofast i fremtiden? Vurder disse 10 prinsippene.

FOR UNGDOM

GUF S TEMA 2017

Ønsker du å komme nærmere vår himmelske Fader? Studer årets GUF-tema om bønn.

s. 50

FOR BARN

Gjenoppbyggelsen

Prøv denne aktiviteten som en morsom måte å komme inn i Lære og pakter på.

s. 66

JESU KRISTI
KIRKE
AV SISTE DAGERS HELLIGE